

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

C 170

Anul 50

Ediția în limba română

Comunicări și informări

21 iulie 2007

Numărul informării

Cuprins

Pagina

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚII ȘI ORGANE ALE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție

2007/C 170/01

Ultima publicație a Curții de Justiție în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*

JO C 155, 7.7.2007 1

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2007/C 170/02

Cauza C-156/04: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 7 iunie 2007 — Comisia Comunităților Europene/ Republica Elenă (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 83/182/CEE — Import temporar de mijloace de transport — Scutire de taxă — Domiciliu stabil într-un stat membru) 2

2007/C 170/03

Cauza C-170/04: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 5 iunie 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de Högsta domstolen — Suedia) — Klas Rosengren, Bengt Morelli, Hans Särman, Mats Åkerström, Åke Kempe, Anders Kempe, Mats Kempe, Björn Rosengren, Martin Lindberg, Jon Pierre, Tony Staf/Riksåklagaren (Libera circulație a mărfurilor — Articolele 28 CE, 30 CE și 31 CE — Reglementare națională care interzice particularilor să importe băuturi alcoolice — Normă referitoare la existența și funcționarea monopolului suedez privind comercializarea băuturilor alcoolice — Apreciere — Măsură care încalcă articolul 28 CE — Justificare prin protecția sănătății și vieții persoanelor — Control de proporționalitate) 2

RO

2007/C 170/04	Cauza C-178/05: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 7 iunie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Elenă (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 69/335/CEE — Impozite indirecte aplicate acumulărilor de capital — Impozit pe aportul de capital — Armonizare exhaustivă — Reglementare națională care prevede impozitarea oricărui transfer de sediu social, în măsura în care societatea vizată nu este supusă impozitului pe aportul de capital în statul membru de origine — Reglementare națională care scutește de la impozitare organizațiile cooperativ agricole și toate tipurile de uniuni sau de grupări ale acestora din urmă — Reglementare națională care scutește de la impozitare coproprietatea asupra navelor, grupările maritime și orice alte forme de societăți maritime — Luptă împotriva evaziunii fiscale — Abuz de drept — Limitarea în timp a efectelor unei hotărâri)	3
2007/C 170/05	Cauze conexate C-222/05-225/05: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 7 iunie 2007 (cereri având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulate de College van Beroep voor het bedrijfsleven — Țările de Jos) — J. van der Weerd, Maatschap Van der Bijl, J. W. Schoonhoven (C-222/05), H. de Rooy sr., H. de Rooy jr. (C-223/05), Maatschap H. en J. van 't Oever, Maatschap F. van 't Oever en W. Fien, B. van 't Oever, Maatschap A. en J. Fien, Maatschap K. Koers en J. Stellingwerf, H. Koers, Maatschap K. en G. Polinder, G. van Wijhe (C-224/05), B.J. van Middendorp (C-225/05)/Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (Agricultură — Combaterea febrei aftoase — Directiva 85/511/CEE — Invoarea din oficiu a dreptului comunitar de către instanța națională — Autonomie procedurală — Principiile echivalenței și eficacității)	4
2007/C 170/06	Cauza C-254/05: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 7 iunie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Belgiei (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Articolele 28 CE și 30 CE — Restricții cantitative la import — Măsuri cu efect echivalent — Sisteme de detectare automată a incendiilor prin detector punctual — Cerința conformității cu un standard național — Procedură națională de atestare)	4
2007/C 170/07	Cauza C-334/05 P: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 12 iunie 2007 — Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)/Shaker di L. Laudato & C. Sas, Limiñana y Botella, SL (Recurs — Marcă comunitară — Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) — Risc de confuzie — Cerere de înregistrare a mărcii figurative comunitare conținând elementele verbale „Limoncello della Costiera Amalfitana” și „shaker” — Opoziția titularului mărcii verbale naționale LIMONCHELO)	5
2007/C 170/08	Cauza C-335/05: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 7 iunie 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de Finanzgericht Köln — Germania) — Řízení Letového Provozu ČR, s.p./Bundesamt für Finanzen (A treisprezecea directivă TVA — Articolul 2 alineatul (2) — GATS — Clauza națiunii celei mai favorizate — Interpretarea dreptului comunitar derivat cu privire la acordurile internaționale încheiate de către Comunitate)	5
2007/C 170/09	Cauza C-362/05 P: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 7 iunie 2007 — Wunenburger/Comisia Comunităților Europene (Recurs — Funcție publică — Promovare — Procedură de selecție — Respingerea candidaturii recurentului — Revocare din funcție — Obligație de motivare — Eroare de drept — Recurs incident — Obiectul litigiului — Interes)	6
2007/C 170/10	Cauza C-50/06: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 7 iunie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Țărilor de Jos (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Cetățenia Uniunii — Libera circulație a cetățenilor statelor membre — Directiva 64/221/CEE — Ordine publică — Legislația națională în materie de expulzare — Condamnare penală — Expulzare)	6
2007/C 170/11	Cauza C-76/06 P: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 7 iunie 2007 — Britannia Alloys & Chemicals Ltd./Comisia Comunităților Europene (Recurs — Concurență — Înțelegere — Amenzi — Noțiunea de „exercițiu financiar precedent” pentru calculul plafonului amenzii)	7

2007/C 170/12	Cauza C-80/06: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 7 iunie 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de Tribunale ordinario di Novara — Italia) — Carp Snc di L. Moleri e V. Corsi, Associazione Nazionale Artigiani Legno e Arredamenti/Ecorad Srl (Directiva 89/106/CE — Produse pentru construcții — Procedura de atestare a conformității — Decizia 1999/93/CE a Comisiei — Efect direct orizontal — Excepție) 7	7
2007/C 170/13	Cauza C-278/06: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 7 iunie 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de Bundesverwaltungsgericht — Germania) — Manfred Otten/Landwirtschaftskammer Niedersachsen (Regulamentul (CEE) nr. 3950/92 al Consiliului, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1256/1999 al Consiliului — Articolul 7 alineatul (2) — Expirarea unui contract de arendare — Achiziționarea tranzitorie a unei cantități de referință de către un arendator care nu este și nu intenționează să devină producător de lapte — Transferul cantității de referință către un producător, în cel mai scurt timp posibil, prin intermediul unui organism public însărcinat cu vânzarea) 8	8
2007/C 170/14	Cauza C-102/05: Ordonanța Curții (Camera a patra) din 10 mai 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de Regeringsrätten — Suedia) — Skatteverket/A, B (Articolul 104 alineatul (3) primul paragraf din Regulamentul de procedură — Libera circulație a capitalurilor — Libertatea de stabilire — Fiscalitate — Dividende distribuite de o „societate cu acționariat concentrat” — „Regulă salarială” — Impozitarea acestor dividende cu titlu de câștiguri din capital — Calcularea unui randament forfetar — Procentaj aplicat asupra capitalului investit și asupra unei fracțiuni din salarii — Sucursală stabilită într-o țară terță — Neluarea în considerare a salariilor lucrătorilor acestei sucursale) 8	8
2007/C 170/15	Cauza C-99/07 P: Recurs declarat la 13 februarie 2007 de Smanor SA, Hubert Ségaud, Monique Ségaud împotriva ordonanței Tribunalului de Primă Instanță (Camera a patra) pronunțate la 14 decembrie 2006 în cauza T-150/06, Smanor și alții/Comisia Comunităților Europene 9	9
2007/C 170/16	Cauza C-202/07 P: Recurs introdus la 16 aprilie 2007 de France Télécom SA împotriva hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a cincea extinsă) pronunțate la 30 ianuarie 2007 în cauza T-340/03, France Télécom SA/Comisia Comunităților Europene 9	9
2007/C 170/17	Cauza C-214/07: Acțiune introdusă la 23 aprilie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Franceză 10	10
2007/C 170/18	Cauza C-228/07: Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Verwaltungsgerichtshof (Austria) la 9 mai 2007 — Jörn Petersen/Arbeitsmarktservice Niederösterreich 10	10
2007/C 170/19	Cauza C-231/07: Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Cour d'appel de Bruxelles (Belgia) la 10 mai 2007 — Tiercé Ladbroke SA/Statul belgian 11	11
2007/C 170/20	Cauza C-232/07: Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Cour d'appel de Bruxelles (Belgia) la 10 mai 2007 — Derby SA/Statul belgian 11	11
2007/C 170/21	Cauza C-233/07: Acțiune introdusă la 11 mai 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Portugheză 12	12
2007/C 170/22	Cauza C-239/07: Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismo (Republica Lituania) la 14 mai 2007 — Julius Sabatauskas și alții/Lietuvos Respublikos Seima 12	12
2007/C 170/23	Cauza C-240/07: Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 16 mai 2007 — Sony Music Entertainment (Germany) GmbH/Falcon Neue Medien Vertrieb GmbH 13	13

2007/C 170/24	Cauza C-241/07: Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Riigikohus (Republica Estonia) la 21 mai 2007 — JK Otsa Talu OÜ/Põllumajanduse Registrite ja Informatsiooni Amet (PRIA)	13
2007/C 170/25	Cauza C-242/07 P: Recurs introdus la 18 mai 2007 de Regatul Belgiei împotriva ordonanței Tribunalului de Primă Instanță (Camera a patra) pronunțate la 15 martie 2007 în cauza T-5/07, Regatul Belgiei/Comisia Comunităților Europene	14
2007/C 170/26	Cauza C-247/07: Acțiune introdusă la 23 mai 2007 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord	15
2007/C 170/27	Cauza C-248/07: Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Hof van beroep te Antwerpen (Belgia) la 23 mai 2007 — Trespa International B.V./Nova Haven- en Vervoerbedrijf N.V. și Meadwestvaco Europe B.V.B.A.	15
2007/C 170/28	Cauza C-251/07: Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Högsta domstolen (Suedia) la 29 mai 2007 — Gävle Kraftvärme AB/Länsstyrelsen i Gävleborgs län	15
2007/C 170/29	Cauza C-254/07: Acțiune introdusă la 30 mai 2007 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Spaniei	16
2007/C 170/30	Cauza C-262/07 P: Recurs introdus la 1 iunie 2007 de Tokai Europe GmbH împotriva ordonanței Tribunalului de Primă Instanță (Camera a patra) pronunțată la 19 martie 2007 în cauza T-183/04, Tokai Europe GmbH/Comisia Comunităților Europene	16
2007/C 170/31	Cauza C-264/07: Acțiune introdusă la 1 iunie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Elenă	17
2007/C 170/32	Cauza C-267/07: Acțiune introdusă la 5 iunie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Slovenia	18
2007/C 170/33	Cauza C-378/06: Ordonanța președintelui Curții din 15 mai 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de Conseil d'Etat — Belgia) — Clear Channel Belgium SA/Ville de Liège	18
Tribunalul de Primă Instanță		
2007/C 170/34	Cauzele conexe T-53/04-T-56/04, T-58/04 și T-59/04: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 12 iunie 2007 — Budějovický Budvar, národní podnik/OAPI („Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale BUDWEISER — Denumiri de origine înregistrate în baza Aranjamentului de la Lisabona — Articolul 8 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Respingerea opoziției”)	19
2007/C 170/35	Cauzele conexe T-57/04 și T-71/04: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 12 iunie 2007 — Budějovický Budvar și Anheuser-Busch/OAPI (AB GENUINE Budweiser KING OF BEERS) („Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a unei mărci comunitare figurative ce include termenii «AB», «genuine», «budweiser», «king of beers» — Marcă internațională verbală anterioară BUDWEISER — Denumiri de origine înregistrate în baza Aranjamentului de la Lisabona — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) și alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Acceptare și respingere parțiale ale opoziției”)	19

2007/C 170/36	Cauzele conexe T-60/04-T-64/04: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 12 iunie 2007 — Budějovický Budvar/OAPI — Anheuser-Busch (BUD) („Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale BUD — Denumire de origine înregistrată în baza Aranjamentului de la Lisabona — Articolul 8 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Respingerea opoziției”) 20	20
2007/C 170/37	Cauza T-232/04: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 6 iunie 2007 — Republica Elenă/Comisia Comunităților Europene („FEOGA — Secțiunea «Garantare» — Registru comunitar al culturilor de viță-de-vie — Decizie prin care se dispune restituirea sumelor plătite cu titlu de avans”) 20	20
2007/C 170/38	Cauza T-432/04: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 6 iunie 2007 — Parlante/Comisia Comunităților Europene („Funcție publică — Funcționari — Promovare — Exercițiul de promovare 2003 — Refuzarea promovării — Atribuirea de puncte de promovare — Analiză comparativă a meritelor — Egalitate de tratament — Dispoziții generale de aplicare a articolului 45 din Statutul funcționarilor — Excepția de nelegalitate — Încredere legitimă”) 21	21
2007/C 170/39	Cauza T-433/04: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 6 iunie 2007 — Davi/Comisia Comunităților Europene („Funcție publică — Funcționari — Promovare — Exercițiul de promovare 2003 — Refuzarea promovării — Atribuirea de puncte de promovare — Analiză comparativă a meritelor — Egalitate de tratament — Dispoziții generale de aplicare a articolului 45 din Statutul funcționarilor — Excepția de ilegalitate — Încredere legitimă”) 21	21
2007/C 170/40	Cauza T-442/04: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 6 iunie 2007 — Walderdorff/Comisia Comunităților Europene („Funcție publică — Funcționari — Promovare — Exercițiul de promovare 2003 — Refuzarea promovării — Atribuirea de puncte de promovare — Analiză comparativă a meritelor — Egalitate de tratament — Dispoziții generale de aplicare a articolului 45 din Statutul funcționarilor — Excepția de nelegalitate — Încredere legitimă”) 21	21
2007/C 170/41	Cauza T-105/05: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 12 iunie 2007 — Assembled Investments (Proprietary)/OAPI — Waterford Wedgwood (WATERFORD STELLENBOSCH) („Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative WATERFORD STELLENBOSCH — Marcă comunitară verbală anterioară WATERFORD — Motiv relativ de refuz — Inexistența unui risc de confuzie — Lipsa similitudinii între produse — Lipsa caracterului complementar — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94”) 22	22
2007/C 170/42	Cauza T-167/05: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 13 iunie 2007 — Grether/OAPI — Crisgo (FENNEL) („Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative FENNEL — Marcă comunitară verbală anterioară FENJAL — Motiv relativ de refuz — Lipsa riscului de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b), articolul 73 teza a doua și articolul 74 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 40/94”) 22	22
2007/C 170/43	Cauza T-190/05: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 12 iunie 2007 — Sherwin-Williams/OAPI (TWIST & POUR) („Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale TWIST & POUR — Motiv absolut de refuz al înregistrării — Marcă lipsită de caracter distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94”) 23	23
2007/C 170/44	Cauzele conexe T-251/05 și T-425/05: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 6 iunie 2007 — Mediocurso/Comisia Comunităților Europene („FSE — Acțiuni de formare — Reducerea sprijinului financiar acordat inițial — Motivare — Principiile securității juridice și al protecției încrederii legitime — Lipsa unei erori vădite de apreciere”) 23	23

2007/C 170/45	Cauza T-339/05: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 12 iunie 2007 — MacLean-Fogg/OAPI („Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale LOKTHREAD — Motive absolute de refuz al înregistrării — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 40/94”) 23	23
2007/C 170/46	Cauza T-441/05: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 13 iunie 2007 — IVG Immobilien/OAPI („Marcă comunitară — Semne figurative — Motive absolute de refuz al înregistrării — Absența caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94”) 24	24
2007/C 170/47	Cauza T-207/06: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 14 iunie 2007 — Europig/OAPI („Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale EUROPIG — Motive absolute de refuz — Caracter descriptiv — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) și articolul 7 alineatul (3) din Regulamentul nr. 40/94”) 24	24
2007/C 170/48	Cauza T-97/04: Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 14 mai 2007 — Gnemmi și Aguiar/Comisia Comunităților Europene („Funcție publică — Funcționari — Evaluare — Raport asupra evoluției carierei — Exercițiul de evaluare 2001/2002 — Acțiune vădit inadmisibilă și lipsită în mod vădit de orice temei legal”) 24	24
2007/C 170/49	Cauza T-112/04: Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 14 mai 2007 — Ruiz Sanz și alții/Comisia Comunităților Europene („Funcție publică — Funcționari — Evaluare — Raport asupra evoluției carierei — Exercițiul de evaluare 2001-2002 — Acțiune vădit inadmisibilă și vădit neîntemeiată”) 25	25
2007/C 170/50	Cauza T-149/04: Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 14 mai 2007 — Czigany și alții/Comisia Comunităților Europene („Funcție publică — Funcționari — Evaluare — Raport asupra evoluției carierei — Exercițiul de evaluare 2001/2002 — Acțiune vădit inadmisibilă și lipsită în mod vădit de orice temei legal”) 25	25
2007/C 170/51	Cauza T-164/04: Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 14 mai 2007 — Wauthier și Deveen/Comisia Comunităților Europene („Funcție publică — Funcționari — Evaluare — Raport asupra evoluției carierei — Exercițiul de evaluare 2001/2002 — Acțiune vădit inadmisibilă și vădit nefondată”) 26	26
2007/C 170/52	Cauza T-199/05: Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 14 mai 2007 — Gnemmi/Comisia Comunităților Europene („Funcție publică — Funcționari — Evaluare — Raport asupra evoluției carierei — Exercițiul de evaluare 2003 — Acțiune vădit inadmisibilă și vădit neîntemeiată”) 26	26
2007/C 170/53	Cauza T-335/06: Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 22 mai 2007 — Republica Italiană/Comisia Comunităților Europene („Poliția sanitară — Piața italiană a cărnii de pasăre — Abținerea Comisiei de a lua măsuri excepționale pentru a atenua consecințele epidemiei de gripă aviară — Acțiune în constatarea abținerii de a acționa — Luare de poziție prin care se pune capăt abținerii de a acționa — Lipsa necesității de a se pronunța asupra fondului cauzei”) 26	26
2007/C 170/54	Cauza T-167/07: Acțiune introdusă la 18 mai 2007 — Far Eastern Textile/Consiliul Uniunii Europene 27	27
2007/C 170/55	Cauza T-168/07: Acțiune introdusă la 16 mai 2007 — Professional Tennis Registry/OAPI — Registro Profesional de Tenis (PTR PROFESSIONAL TENNIS REGISTRY) 27	27
2007/C 170/56	Cauza T-170/07: Acțiune introdusă la 8 mai 2007 — Opus Arte UK/OAPI — Arte (OPUS ARTE) 28	28

2007/C 170/57	Cauza T-171/07: Acțiune introdusă la 14 mai 2007 — Avaya/OAPI — ZyXEL Communications (VANTAGE CNM)	29
2007/C 170/58	Cauza T-172/07: Acțiune introdusă la 11 mai 2007 — Atlantic Dawn și alții/Comisia Comunităților Europene	29
2007/C 170/59	Cauza T-173/07: Acțiune introdusă la 18 mai 2007 — Reno Schuhcentrum/OAPI — Payless ShoeSource Worldwide (Payless ShoeSource)	30
2007/C 170/60	Cauza T-177/07: Acțiune introdusă la 23 mai 2007 — Mediaset/Comisia Comunităților Europene	31
2007/C 170/61	Cauza T-178/07: Acțiune introdusă la 21 mai 2007 — Euro-Information/OAPI CYBERHOME	31
2007/C 170/62	Cauza T-179/07: Acțiune introdusă la 23 mai 2007 — Anvil Knitwear/OAPI — Aprile e Aprile (Aprile)	32
2007/C 170/63	Cauza T-181/07: Acțiune introdusă la 25 mai 2007 — Eurocopter/OAPI (STEADYCONTROL)	32
2007/C 170/64	Cauza T-182/07: Acțiune introdusă la 29 mai 2007 — Borco-Marken-Import Matthiesen/OAPI — Tequilas del Señor (TEQUILA GOLD Sombrero Negro)	33
2007/C 170/65	Cauza T-184/07: Acțiune introdusă la 25 mai 2007 — Avon Products/OAPI (ANEW ALTERNATIVE)	33
2007/C 170/66	Cauza T-185/07: Acțiune introdusă la 29 mai 2007 — Calvin Klein Trademark Trust/OAPI — Zafra Marroquinos (CK CREACIONES KENNYA)	34
2007/C 170/67	Cauza T-186/07: Acțiune introdusă la 29 mai 2007 — Ashoka/OAPI (DREAM IT, DO IT!)	34
2007/C 170/68	Cauza T-188/07: Acțiune introdusă la 28 mai 2007 — Fastweb/Comisia Comunităților Europene	35
2007/C 170/69	Cauza T-192/07: Acțiune introdusă la 4 iunie 2007 — Comité de défense de la viticulture charentaise/Comisia Comunităților Europene	36
2007/C 170/70	Cauza T-193/07: Acțiune introdusă la 5 iunie 2007 — Górażdże Cement/Comisia Comunităților Europene	36
2007/C 170/71	Cauza T-195/07: Acțiune introdusă la 5 iunie 2007 — Lafarge Cement S.A./Comisia Comunităților Europene	37
2007/C 170/72	Cauza T-196/07: Acțiune introdusă la 5 iunie 2007 — Dykerhoff Polska/Comisia Comunităților Europene	38
2007/C 170/73	Cauza T-197/07: Acțiune introdusă la 5 iunie 2007 — Grupa Ożarów/Comisia Comunităților Europene	38
2007/C 170/74	Cauza T-198/07: Acțiune introdusă la 5 iunie 2007 — Cementownia „Warta”/Comisia Comunităților Europene	39
2007/C 170/75	Cauza T-199/07: Acțiune introdusă la 5 iunie 2007 — Cementownia „Odra”/Comisia Comunităților Europene	39
2007/C 170/76	Cauza T-203/07: Acțiune introdusă la 5 iunie 2007 — Cemex Polska/Comisia Comunităților Europene	40
2007/C 170/77	Cauza T-204/07: Acțiune introdusă la 4 iunie 2007 — Republica Italiană/Comisia Comunităților Europene	40
2007/C 170/78	Cauza T-205/07: Acțiune introdusă la 4 iunie 2007 — Italia/Comisia Comunităților Europene	41

2007/C 170/79	Cauza T-206/07: Acțiune introdusă la 12 iunie 2007 — Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware/Consiliul Uniunii Europene	41
Tribunalul Funcției Publice al Uniunii Europene		
2007/C 170/80	Cauza F-121/05: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua) din 14 iunie 2007 — De Meerleer/Comisia Comunităților Europene (Funcție publică — Funcționari — Concurs general — Neadmitere la probele scrise — Experiență profesională — Obligație de motivare — Comunicarea deciziei juriului — Cerere de reexaminare)	42
2007/C 170/81	Cauza F-46/07: Acțiune introdusă la 18 mai 2007 — Tzirani/Comisia Comunităților Europene	42
2007/C 170/82	Cauza F-47/07: Acțiune introdusă la 21 mai 2007 — Behmer/Parlamentul European	43
2007/C 170/83	Cauza F-51/07: Acțiune introdusă la 30 mai 2007 — Bui Van/Comisia Comunităților Europene	43

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚII ȘI ORGANE ALE UNIUNII
EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE

*(2007/C 170/01)***Ultima publicație a Curții de Justiție în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene***

JO C 155, 7.7.2007

Publicații anterioare

JO C 140, 23.6.2007

JO C 129, 9.6.2007

JO C 117, 26.5.2007

JO C 96, 28.4.2007

JO C 95, 28.4.2007

JO C 82, 14.4.2007

Aceste texte sunt disponibile pe:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 7 iunie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Elenă(Cauza C-156/04) ⁽¹⁾**(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 83/182/CEE — Import temporar de mijloace de transport — Scutire de taxă — Domiciliu stabil într-un stat membru)**

(2007/C 170/02)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: M. Patakia și D. Triantafyllou, agenți)

Pârâtă: Republica Elenă (reprezentanți: P. Mylonopoulos și I. Pouli, agenți)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea articolului 90 CE și a Directivei 83/182/CEE a Consiliului din 28 martie 1983 privind scutirile de taxă în interiorul Comunității pentru anumite mijloace de transport importate temporar dintr-un stat membru în altul (JO L 105, p. 59) — Utilizare provizorie pe teritoriul grec a unor vehicule înmatriculate într-un alt stat membru — Aplicarea dispozițiilor vamale care se aplică cu privire la vehiculele provenite din state terțe

Dispozitivul

1) Prin prevederea:

- în articolul 18 A alineatul 1 din Legea 2682/1999 că, în cazul deținerii sau utilizării pe teritoriul elen a unui vehicul înmatriculat într-un alt stat membru de către un particular care își are domiciliul stabil în Grecia, nu se începe urmărirea penală prevăzută în mod normal dacă persoana vizată achită taxa de înmatriculare imputată și renunță, în același timp, la căile de atac prevăzute de dreptul național împotriva actului de imputare a respectivei taxe și
- în articolul 18 C alineatul 1 din aceeași lege că, în cazul impunerii de amenzi, vehiculele fac, de asemenea, obiectul unei

imobilizări conservatorii temporare și punerea lor la dispoziție intervine după plata amenzilor și a altor cheltuieli eventuale prevăzute

Republica Elenă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul Directivei 83/182/CEE a Consiliului din 28 martie 1983 privind scutirile de taxă în interiorul Comunității pentru anumite mijloace de transport importate temporar dintr-un stat membru în altul.

2) Acțiunea este respinsă pentru celelalte capete de cerere.

3) Comisia Comunităților Europene și Republica Elenă își suportă fiecare propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 106, 30.4.2004.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 5 iunie 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de Högsta domstolen — Suedia) — Klas Rosen-gren, Bengt Morelli, Hans Särman, Mats Åkerström, Åke Kempe, Anders Kempe, Mats Kempe, Björn Rosengren, Martin Lindberg, Jon Pierre, Tony Staf/Riksåklagaren

(Cauza C-170/04) ⁽¹⁾

(Libera circulație a mărfurilor — Articolele 28 CE, 30 CE și 31 CE — Reglementare națională care interzice particularilor să importe băuturi alcoolice — Normă referitoare la existența și funcționarea monopolului suedez privind comercializarea băuturilor alcoolice — Aprecie — Măsură care încalcă arti-colul 28 CE — Justificare prin protecția sănătății și vieții persoanelor — Control de proporționalitate)

(2007/C 170/03)

Limba de procedură: suedeza

Instanța de trimitere

Högsta domstolen

Părțile din acțiunea principală

Reclamanți: Klas Rosengren, Bengt Morelli, Hans Särman, Mats Åkerström, Åke Kempe, Anders Kempe, Mats Kempe, Björn Rosengren, Martin Lindberg, Jon Pierre, Tony Staf

Pârât: Riksåklagaren

Obiectul

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare — Högsta domstolen — Interpretarea articolelor 28, 30 și 31 CE — Prevederi naționale referitoare la un monopol național de vânzare cu amănuntul a băuturilor alcoolice care exclud importul direct al unor asemenea băuturi de către particulari

Dispozitivul

- 1) O prevedere națională care interzice particularilor să importe băuturi alcoolice, precum cea care rezultă din articolul 2 primul paragraf din capitolul 4 al legii privind băuturile alcoolice (alkoholagen) din 16 decembrie 1994, trebuie examinată în lumina articolului 28 CE, iar nu a articolului 31 CE.
- 2) O măsură care interzice particularilor să importe băuturi alcoolice, precum cea care rezultă din articolul 2 primul paragraf din capitolul 4 al legii privind băuturile alcoolice, constituie o restricție cantitativă la import în sensul articolului 28 CE, chiar dacă legea menționată instituie pentru titularul monopolului vânzării cu amănuntul obligația de a furniza și deci, dacă este cazul, de a importa la cerere băuturile respective.
- 3) O măsură care interzice particularilor să importe băuturi alcoolice, precum cea care rezultă din articolul 2 primul paragraf din capitolul 4 al legii privind băuturile alcoolice,
 - nefiind aptă să atingă obiectivul privind limitarea în general a consumului de alcool și
 - nefiind proporțională în vederea realizării obiectivului privind protecția tinerilor împotriva efectelor negative ale consumului de alcool,
 nu poate fi considerată ca fiind justificată, în temeiul articolului 30 CE, prin motive ce țin de protecția sănătății și vieții persoanelor.

(¹) JO C 156, 12.6.2004.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 7 iunie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Elenă

(Cauza C-178/05) (¹)

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 69/335/CEE — Impozite indirecte aplicate acumulărilor de capital — Impozit pe aportul de capital — Armonizare exhaustivă — Reglementare națională care prevede impozitarea oricărui transfer de sediu social, în măsura în care societatea vizată nu este supusă impozitului pe aportul de capital în statul membru de origine — Reglementare națională care scutește de la impozitare organizațiile cooperative agricole și toate tipurile de uniuni sau de grupări ale acestora din urmă — Reglementare națională care scutește de la impozitare coproprietatea asupra navelor, grupările maritime și orice alte forme de societăți maritime — Luptă împotriva evaziunii fiscale — Abuz de drept — Limitarea în timp a efectelor unei hotărâri)

(2007/C 170/04)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentant: D. Triantafyllou, agent)

Pârâtă: Republica Elenă (reprezentanți: S. Chala și M. Tassopoulou, agenți)

Intervenient în interesul pârâtei: Regatul Spaniei (reprezentant: N. Díaz Abad, agent)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea Directivei 69/335/CEE a Consiliului din 17 iulie 1969 privind impozitele indirecte aplicate acumulărilor de capital (JO L 249, p. 25) — Transferul sediului social al unei societăți — Scutirea de la plata impozitului pe aportul de capital a societăților agricole și a companiilor maritime

Dispozitivul

- 1) Prin reglementarea sa privind aplicarea unui impozit pe aportul de capital în caz de transfer al sediului social sau al sediului de administrare al unei societăți, precum și scutirea de la această impozit a coproprietății asupra navelor, a grupărilor maritime și a tuturor formelor de societăți maritime, Republica Elenă nu și-a îndeplinit obligațiile ce îi revin în temeiul Directivei 69/335/CEE a Consiliului din 17 iulie 1969 privind impozitele indirecte aplicate acumulărilor de capital, astfel cum a fost modificată de Directiva 85/3037/CEE a Consiliului din 10 iunie 1985.
- 2) Respinge acțiunea pentru restul capetelor de cerere.
- 3) Obligă Republica Elenă la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 155, 25.6.2005.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 7 iunie 2007 (cereri având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulate de College van Beroep voor het bedrijfsleven — Țările de Jos) — J. van der Weerd, Maatschap Van der Bijl, J. W. Schoonhoven (C-222/05), H. de Rooy sr., H. de Rooy jr. (C-223/05), Maatschap H. en J. van 't Oever, Maatschap F. van 't Oever en W. Fien, B. van 't Oever, Maatschap A. en J. Fien, Maatschap K. Koers en J. Stellingwerf, H. Koers, Maatschap K. en G. Polinder, G. van Wijhe (C-224/05), B.J. van Middendorp (C-225/05)/Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

(Cauze conexate C-222/05-225/05) ⁽¹⁾

(Agricultură — Combaterea febrei aftoase — Directiva 85/511/CEE — Invocarea din oficiu a dreptului comunitar de către instanța națională — Autonomie procedurală — Principiile echivalenței și eficacității)

(2007/C 170/05)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Părțile din acțiunea principală

Reclamanți: J. van der Weerd, Maatschap Van der Bijl, J. W. Schoonhoven (C-222/05), H. de Rooy sr., H. de Rooy jr. (C-223/05), Maatschap H. en J. van 't Oever, Maatschap F. van 't Oever en W. Fien, B. van 't Oever, Maatschap A. en J. Fien, Maatschap K. Koers en J. Stellingwerf, H. Koers, Maatschap K. en G. Polinder, G. van Wijhe (C-224/05), B.J. van Middendorp (C-225/05)

Pârât: Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

Obiectul

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare — College van Beroep voor het bedrijfsleven — Interpretarea Directivei 85/511/CEE a Consiliului din 18 noiembrie 1985 de stabilire a măsurilor comunitare de combatere a febrei aftoase (JO L 315, p. 11) — Articolele 11 alineatul (1) prima liniuță, 13 alineatul (1) a doua liniuță și Anexa B — Efect direct — Laborator care nu este menționat în Anexa B — Marja de apreciere a autorităților naționale

Dispozitivul

Dreptul comunitar nu impune judecătorului național, într-o procedură precum cea din acțiunea principală, să invoce din oficiu un motiv întemeiat pe încălcarea dispozițiilor din reglementarea comunitară, dat fiind că nici principiul echivalenței, nici principiul eficacității nu o impun.

⁽¹⁾ JO C 193, 6.8.2005.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 7 iunie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Belgiei

(Cauza C-254/05) ⁽¹⁾

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Articolele 28 CE și 30 CE — Restricții cantitative la import — Măsuri cu efect echivalent — Sisteme de detectare automată a incendiilor prin detector punctual — Cerința conformității cu un standard național — Procedură națională de atestare)

(2007/C 170/06)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentant: B. Stromsky, agent)

Pârât: Regatul Belgiei (reprezentant: M. Wimmer, agent)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea articolului 28 CE — Reglementare națională care impune ca sistemele de detectare automată a incendiilor prin detector punctual fabricate sau comercializate legal în alt stat membru și care nu poartă marcajul CE să fie conforme cu standardul național, să fie supuse unei atestări de tip și, în acest cadru, să fie supuse unor teste și verificări deja efectuate într-un alt stat membru

Dispozitivul

1) Impunând ca sistemele de detectare automată a incendiilor prin detector punctual fabricate sau comercializate legal în alt stat membru și care nu poartă marcajul CE:

- să fie conforme cu standardul belgian NBN S 21-100 referitor la proiectarea instalațiilor generalizate de detectare automată a incendiilor prin detector punctual, din luna septembrie 1986, așa cum a fost modificat prin addendumul nr. 2 din luna august 1996,
- să fie supuse unei atestări de către BOSEC (Belgian Organisation for Security Certification), acest obstacol fiind agravat de costurile disproporționate pe care le presupune această atestare, și
- să fie supuse unor teste și verificări cu ocazia acestei atestări, care, în esență, dublează controalele care au fost deja efectuate în cadrul altor proceduri dintr-un alt stat membru,

Regatul Belgiei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 28 CE.

2) Obligă Regatul Belgiei la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 205, 20.8.2005.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 12 iunie 2007 — Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)/Shaker di L. Laudato & C. Sas, Limiñana y Botella, SL

(Cauza C-334/05 P) ⁽¹⁾

(Recurs — Marcă comunitară — Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) — Risc de confuzie — Cerere de înregistrare a mărcii figurative comunitare conținând elementele verbale „Limoncello della Costiera Amalfitana” și „shaker” — Opoziția titularului mărcii verbale naționale LIMONCHELO)

(2007/C 170/07)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurrent: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentanți: O. Montalto și P. Bullock, agenți)

Celelalte părți în proces: Shaker di L. Laudato & C. Sas (reprezentant: F. Sciaudone, avocat), Limiñana y Botella SL

Obiectul

Recurs formulat împotriva hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a treia) din 15 iunie 2005, Shaker di L. Laudato & C./OAPI (T-7/04), prin care acesta a anulat decizia R 933/2002-2 a Camerei a doua de recurs a OAPI din 24 octombrie 2003 de respingere a recursului împotriva deciziei diviziei de opoziție care refuză în parte înregistrarea respectivei mărci în cadrul opoziției introduse de titularul mărcii verbale naționale „LIMONCHELO” pentru anumite produse din clasa 33

Dispozitivul

- 1) Anulează hotărârea Tribunalului de Primă Instanță al Comunităților Europene din 15 iunie 2005, Shaker/OAPI — Limiñana y Botella (*Limoncello della Costiera Amalfitana shaker*) (T-7/04).
- 2) Retrimită cauza la Tribunalul de Primă Instanță al Comunităților Europene.

3) Amână pronunțarea cu privire la cheltuielile de judecată.

⁽¹⁾ JO C 296, 26.11.2005.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 7 iunie 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de Finanzgericht Köln — Germania) — Řízení Letového Provozu ČR, s.p./Bundesamt für Finanzen

(Cauza C-335/05) ⁽¹⁾

(A treisprezecea directivă TVA — Articolul 2 alineatul (2) — GATS — Clauza națiunii celei mai favorizate — Interpretarea dreptului comunitar derivat cu privire la acordurile internaționale încheiate de către Comunitate)

(2007/C 170/08)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Finanzgericht Köln

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Řízení Letového Provozu ČR, s.p.

Pârât: Bundesamt für Finanzen

Obiectul

Cerere de având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare — Finanzgericht Köln — Interpretarea articolului 2 alineatul (2) din A treisprezecea directivă 86/560/CEE a Consiliului din 17 noiembrie 1986 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — Sisteme de restituire a taxei pe valoarea adăugată persoanelor impozabile care nu sunt stabilite pe teritoriul Comunității (JO L 326, p. 40) — Posibilitatea de a condiționa restituirea taxei pe valoarea adăugată către o persoană impozabilă stabilită pe teritoriul unui stat terț parte la OMC de reciprocitate din partea acestui stat — Compatibilitate cu clauza de tratament al națiunii celei mai favorizate prevăzută la articolul II alineatul (1) din Acordul General privind Comerțul cu Servicii (GATS) — Interpretarea conformă a directivei

Dispozitivul

Articolul 2 alineatul (2) din A treisprezecea directivă 86/560/CEE a Consiliului din 17 noiembrie 1986 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — Sisteme de restituire a taxei pe valoarea adăugată persoanelor impozabile care nu sunt stabilite pe teritoriul Comunității, trebuie interpretat în sensul că expresia „state terțe”, care figurează în cadrul acestuia, include ansamblul statelor terțe și că această dispoziție nu aduce atingere capacității și responsabilității statelor membre de a-și respecta obligațiile decurgând din acordurile internaționale precum Acordul General privind Comerțul cu Servicii.

(¹) JO C 315, 10.12.2005.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 7 iunie 2007 — Wunenburger/Comisia Comunităților Europene

(Cauza C-362/05 P) (¹)

(Recurs — Funcție publică — Promovare — Procedură de selecție — Respingerea candidaturii recurentului — Revocare din funcție — Obligație de motivare — Eroare de drept — Recurs incident — Obiectul litigiului — Interes)

(2007/C 170/09)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurent: Jacques Wunenburger (reprezentant: E. Boigelot, avocat)

Cealaltă parte în proces: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: J. Currall și G. Berscheid, agenți, și V. Dehin, avocat)

Obiectul

Recurs formulat împotriva hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera întâi) din 5 iulie 2005, Wunenburger/Comisie (T-370/03), de respingere a cererii prin care se solicita anularea deciziei Comisiei de respingere a candidaturii reclamantului la postul de director în cadrul direcției „Africa, Caraibe, Pacific” (AIDCO.C) și de numire a altui candidat în postul respectiv.

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul principal și recursul incident.
- 2) Îl obligă pe domnul Wunenburger la plata cheltuielilor de judecată aferente recursului principal.
- 3) Obligă Comisia Comunităților Europene la plata cheltuielilor aferente recursului incident.

(¹) JO C 281, 12.11.2005.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 7 iunie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Țărilor de Jos

(Cauza C-50/06) (¹)

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Cetățenia Uniunii — Libera circulație a cetățenilor statelor membre — Directiva 64/221/CEE — Ordine publică — Legislația națională în materie de expulzare — Condamnare penală — Expulzare)

(2007/C 170/10)

Limba de procedură: olandeza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: M. Condou-Durande și R. Troosters, agenți)

Pârât: Regatul Țărilor de Jos (reprezentanți: H.G. Sevenster și M. De Grave, agenți)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea Directivei 64/221/CEE a Consiliului din 25 februarie 1964 privind coordonarea măsurilor speciale referitoare la deplasarea și șederea cetățenilor străini, măsuri justificate din motive de ordine publică, de siguranță publică și de sănătate publică (JO L 56, p. 850) — Legislația națională aplicabilă tuturor străinilor fără deosebire, neținând astfel cont de situația specială a cetățenilor Uniunii Europene — Legătură automată între o condamnare penală și o măsură de expulzare.

Dispozitivul

1) Neaplicând cetățenilor Uniunii Directiva 64/221/CEE a Consiliului din 25 februarie 1964 privind coordonarea măsurilor speciale referitoare la deplasarea și șederea cetățenilor străini, măsuri justificate din motive de ordine publică, de siguranță publică și de sănătate publică, ci aplicându-le o legislație general valabilă privind străinii care permite stabilirea unei legături sistematice și automate între o condamnare penală și o măsură de expulzare, Regatul Țărilor de Jos nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive.

2) Obligă Regatul Țărilor de Jos la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 96, 22.4.2006.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 7 iunie 2007 — Britannia Alloys & Chemicals Ltd./Comisia Comunităților Europene

(Cauza C-76/06 P) (¹)

(Recurs — Concurență — Înțelegere — Amenzi — Noțiunea de „exercițiu financiar precedent” pentru calculul plafonului amenzii)

(2007/C 170/11)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Britannia Alloys & Chemicals Ltd. (reprezentanți: S. Mobley și M. Commons, Solicitors)

Cealaltă parte în proces: Comisia Comunităților Europene (reprezentant: F. Castillo de la Torre, agent)

Obiectul

Recurs declarat împotriva hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a cincea) din 29 noiembrie 2005, Britannia Alloys & Chemicals/Comisie (T-33/02), prin care a fost respinsă ca neîntemeiată o cerere de anulare în parte a Deciziei C(2001)4237 final a Comisiei din 11 decembrie 2001 privind o procedură de aplicare a articolului 81 din Tratatul CE (cauza COMP/E-1-37.027 — Fosfat de zinc) sau, în subsidiar, reducerea amenzii aplicate recurente — Încălcarea articolului 15 alineatul (2) din Regulamentul nr. 17/62 — Încălcarea principiilor egalității și securității juridice

Dispozitivul

1) Respinge recursul.

2) Obligă Britannia Alloys & Chemicals Ltd. la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 108, 6.5.2006.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 7 iunie 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de Tribunale ordinario di Novara — Italia) — Carp Snc di L. Moleri e V. Corsi, Associazione Nazionale Artigiani Legno e Arredamenti/Ecorad Srl

(Cauza C-80/06) (¹)

(Directiva 89/106/CE — Produse pentru construcții — Procedura de atestare a conformității — Decizia 1999/93/CE a Comisiei — Efect direct orizontal — Excepție)

(2007/C 170/12)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale ordinario di Novara

Părțile din acțiunea principală

Reclamante: Carp Snc di L. Moleri e V. Corsi, Associazione Nazionale Artigiani Legno e Arredamenti

Pârâtă: Ecorad Srl

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Tribunale ordinario di Novara — Interpretarea articolelor 2 și 3 și a anexelor II și III la Decizia 1999/93/CE a Comisiei din 25 ianuarie 1999 privind procedura de atestare a conformității produselor de construcție conform articolului 20 alineatul (2) din Directiva 89/106/CEE a Consiliului referitoare la ușile, ferestrele, obloanele, sturiele, portalurile și feronieria aferentă (JO L 29, p. 51) — Construirea de uși antipanică de către tâmplari care nu au urmat procedura de atestare prevăzută de decizie — Excepție

Dispozitivul

Un particular nu se poate prevala în cadrul unui litigiu privind răspunderea contractuală împotriva unui alt particular de încălcarea de către acesta din urmă a dispozițiilor articolelor 2 și 3, precum și a anexelor II și III la Decizia 1999/93/CE a Comisiei din 25 ianuarie 1999 privind procedura de atestare a conformității produselor de construcție conform articolului 20 alineatul (2) din Directiva 89/106/CEE a Consiliului referitoare la ușile, ferestrele, obloanele, sturiele, portalurile și feneria aferentă.

(¹) JO C 131, 3.6.2006.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 7 iunie 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de Bundesverwaltungsgericht — Germania) — Manfred Otten/Landwirtschaftskammer Niedersachsen

(Cauza C-278/06) (¹)

(Regulamentul (CEE) nr. 3950/92 al Consiliului, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1256/1999 al Consiliului — Articolul 7 alineatul (2) — Expirarea unui contract de arendare — Achiziționarea tranzitorie a unei cantități de referință de către un arendator care nu este și nu intenționează să devină producător de lapte — Transferul cantității de referință către un producător, în cel mai scurt timp posibil, prin intermediul unui organism public însărcinat cu vânzarea)

(2007/C 170/13)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesverwaltungsgericht

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Manfred Otten

Pârâtă: Landwirtschaftskammer Niedersachsen

Obiectul

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare — Bundesverwaltungsgericht — Interpretarea articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 3950/92 al Consiliului din 28 decembrie 1992 de stabilire a unei prelevări suplimentare în sectorul laptelui și al produselor lactate (JO L 405, p. 1) astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1256/1999 al Consiliului din 17 mai 1999 (JO L 160 din 26 iunie 1999, p. 73) — Transferul cantității de referință, în cazul expirării unui contract de arendare având ca obiect o exploatare de producere a laptelui, arendatorului care nu este el însuși producător

Dispozitivul

Articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 3950/92 al Consiliului din 28 decembrie 1992 de stabilire a unei prelevări suplimentare în sectorul laptelui și al produselor lactate, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1256/1999 al Consiliului din 17 mai 1999, trebuie interpretat în sensul că, la expirarea unui contract de arendare având ca obiect o exploatare de producere a laptelui, cantitatea de referință corespunzătoare acesteia îi poate reveni arendatorului în măsura în care acesta, nefiind și neavând intenția de a deveni producător, transferă cantitatea respectivă, în cel mai scurt timp, prin intermediul unui organism public însărcinat cu vânzarea, unui terț care are această calitate.

(¹) JO C 96, 22.4.2006.

Ordonanța Curții (Camera a patra) din 10 mai 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de Regeringsrätten — Suedia) — Skatteverket/A, B

(Cauza C-102/05) (¹)

(Articolul 104 alineatul (3) primul paragraf din Regulamentul de procedură — Libera circulație a capitalurilor — Libertatea de stabilire — Fiscalitate — Dividende distribuite de o „societate cu acționariat concentrat” — „Regulă salarială” — Impozitarea acestor dividende cu titlu de câștiguri din capital — Calcularea unui randament forfetar — Procentaj aplicat asupra capitalului investit și asupra unei fracțiuni din salarii — Sucursală stabilită într-o țară terță — Neluarea în considerare a salariilor lucrătorilor acestei sucursale)

(2007/C 170/14)

Limba de procedură: suedeza

Instanța de trimitere

Regeringsrätten

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Skatteverket

Pârâți: A, B

Obiectul

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare — Regeringsrätten — Interpretarea articolelor 56 și 58 CE — Impozitarea dividendelor plătite de societăți pe acțiuni de dimensiuni reduse — Reducere fiscală aferentă unui randament fictiv al capitalului investit care ia în considerare salariile plătite de societate și de filialele sau de sucursalele sale, în măsura în care salariile respective sunt supuse impozitării în Suedia — Luarea în considerare a salariilor plătite de către o sucursală într-un țară terță

Dispozitivul

O măsură națională care — în cadrul impozitării dividendelor cu titlu de câștiguri din capital până la concurența unui randament forfetar, calculate prin aplicarea unui procentaj determinat la o bază de impunere cuprinzând, pe lângă capitalul investit de către acționar, o fracțiune din salariile plătite lucrătorilor societății care distribuie dividendele — nu permite luarea în considerare a salariilor lucrătorilor angajați într-o țară terță, în cadrul unei sucursale a acestei societăți, sau de către o filială a acesteia din urmă, afectează într-un mod preponderent exercitarea libertății de stabilire în sensul articolelor 43 CE și următoare. Aceste din urmă prevederi nu pot fi invocate într-o situație care privește stabilirea unei societăți a unui stat membru într-o țară terță.

(⁴) JO C 106, 30.4.2005.

Recurs declarat la 13 februarie 2007 de Smanor SA, Hubert Ségaud, Monique Ségaud împotriva ordonanței Tribunalului de Primă Instanță (Camera a patra) pronunțate la 14 decembrie 2006 în cauza T-150/06, Smanor și alții/Comisia Comunităților Europene

(Cauza C-99/07 P)

(2007/C 170/15)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurenți: Smanor SA, Hubert Ségaud, Monique Ségaud (reprezentanți: J.P Ekeu și L. Roques, avocats)

Cealaltă parte în proces: Comisia Comunităților Europene

Prin ordonanța din 23 mai 2007, Curtea (Camera a șasea) a respins recursul și a dispus ca Smanor SA, precum și domnul și doamna Ségaud, să suporte propriile cheltuieli de judecată.

Recurs introdus la 16 aprilie 2007 de France Télécom SA împotriva hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a cincea extinsă) pronunțate la 30 ianuarie 2007 în cauza T-340/03, France Télécom SA/Comisia Comunităților Europene

(Cauza C-202/07 P)

(2007/C 170/16)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: France Télécom SA, fostă Wanadoo Interactive SA (reprezentanți: O. W. Brouwer, H. Calvet, J. Philippe și T. Janssens, avocats)

Cealaltă parte în proces: Comisia Comunităților Europene

Concluziile

— anularea hotărârii pronunțate de Tribunalul de Primă Instanță al Comunităților Europene în cauza T-340/03, France Télécom SA/Comisia Comunităților Europene, prin care s-a respins acțiunea împotriva deciziei Comisiei Comunităților Europene din 16 iulie 2003 privind o procedură de aplicare a articolului 82 [CE] (cauza COMP/38 233 — Wanadoo Interactive);

— în consecință:

— fie trimiterea cauzei Tribunalului spre rejudecare;

— fie pronunțarea definitivă și anularea deciziei Comisiei Comunităților Europene din 16 iulie 2003 privind o procedură de aplicare a articolului 82 [CE] (cauza COMP/38 233 — Wanadoo Interactive), admițându-se astfel concluziile prezentate de reclamantă în primă instanță;

— obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Recurenta invocă șapte motive în susținerea recursului său.

Prin primul motiv, aceasta arată că Tribunalul nu și-a îndeplinit obligația de motivare nici în ceea ce privește posibilitatea de recuperare a pierderilor, care ar trebui demonstrată, nici în ceea ce privește dreptul de aliniere la prețurile practicate de întreprinderile concurente, care ar fi fost înlăturat fără explicații de către Tribunal.

Prin cel de-al doilea motiv, recurenta susține că Tribunalul a încălcat articolul 82 CE întrucât i-a refuzat societății Wanadoo dreptul de a se alinia cu bună-credință la prețurile concurenților săi. Or, acest drept ar fi consacrat atât în practica decizională a Comisiei și în jurisprudența Curții, cât și în doctrină și de către autoritățile franceze din domeniul concurenței și, mai mult, constituia singurul mijloc al recurente de a rămâne competitivă pe piață.

Prin cel de-al treilea motiv, aceasta din urmă susține că Tribunalul a încălcat articolul 82 CE și pentru că nu a cenzurat metoda utilizată de Comisie pentru a calcula acoperirea costurilor, ceea ce ar fi antrenat o denaturare a testului privind ruina cerut de Curte. Într-adevăr, metoda pe care a utilizat-o Comisia nu ar permite să se știe dacă abonații dobândiți de Wanadoo au generat un profit sau o pierdere pentru aceasta, pe durata abonamentului lor.

Prin cel de-al patrulea motiv, recurenta afirmă că Tribunalul nu a respectat nici articolul 82 CE, nici obligația de motivare, întrucât a considerat că nu trebuie ținut cont de costurile și veniturile ulterioare presupusei perioade a încălcării. Într-adevăr, datorită acestei limitări în timp a veniturilor și a costurilor luate în considerare, Comisia ar fi ajuns, în mod greșit, la concluzia existenței unei încălcări.

Prin cel de-al cincilea motiv, recurenta arată că Tribunalul nu a respectat nici articolul 82 CE și nici obligația de motivare care îi revine, întrucât a considerat că un preț poate fi de ruinare chiar dacă este însoțit de o diminuare importantă a cotei de piață a întreprinderii în cauză. Într-adevăr, un astfel de preț nu ar putea fi considerat ca susceptibil să conducă la excluderea întreprinderilor concurente.

Prin cel de-al șaselea motiv, recurenta susține că, în ceea ce privește planul de ruinare, Tribunalul a denaturat faptele și elementele de probă care i-au fost prezentate spre apreciere și a încălcat articolul 82 CE. Într-adevăr, în temeiul acestui din urmă articol, ar fi necesar un plan de îndepărtare a concurenților identificabil din punct de vedere obiectiv și nu s-ar putea accepta în niciun caz o abordare pur subiectivă a noțiunii de abuz de poziție dominantă.

În sfârșit, prin cel de-al șaptelea motiv, recurenta afirmă că Tribunalul a încălcat articolul 82 CE nu doar pentru că a considerat că demonstrarea posibilității unei recuperări a pierderilor nu era o condiție prealabilă constatării unei practici a prețurilor de ruinare, ci și pentru că a confundat dovedirea, de către Comisie, a unei posibilități de recuperare a pierderilor menționate cu dovedirea, de către întreprinderea vizată, a imposibilității de recuperare a acestor pierderi.

Acțiune introdusă la 23 aprilie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Franceză

(Cauza C-214/07)

(2007/C 170/17)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentant: C. Giolito, agent)

Pârâtă: Republica Franceză

Concluziile reclamantei

— constatarea faptului că, prin neexecutarea, în termenul stabilit, a Deciziei Comisiei din 16 decembrie 2003 privind schema de ajutor pusă în aplicare de Franța privind preluarea întreprinderilor în dificultate [Ajutorul de stat C(2003) 4636] ⁽¹⁾, Republica Franceză nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 5 și 6 din această decizie,

al articolului 249 al patrulea paragraf din Tratatul CE, precum și al articolului 10 din același tratat;

— obligarea Republicii Franceze la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Comisia arată, în sprijinul acțiunii sale, că pârâta nu a făcut tot ce era necesar pentru a garanta o executare rapidă și efectivă a deciziei sale întrucât, la mai mult de trei ani de la adoptarea acesteia, nu ar fi fost făcută nici cea mai mică rambursare a ajutorului ilegal acordat de statul francez. O asemenea situație ar contraveni în mod clar prevederilor articolelor 249 al patrulea paragraf CE și 14 alineatele (1) și (3) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE ⁽²⁾.

Pentru perioada ulterioară anului 1993, pârâta nu ar putea nici să se prevaleze de o imposibilitate absolută de executare a deciziei din 16 decembrie 2003. Pe de o parte, într-adevăr, autoritățile franceze nu ar fi întreprins în mod real demersuri pentru a recupera ajutoarele în litigiu, ordinele de recuperare nefiind nici măcar trimise debitorilor. Pe de altă parte, aceste autorități nu ar putea invoca dificultatea de a identifica beneficiarii ajutoarelor în cauză întrucât, în calitate de autorități fiscale, acestea ar putea să calculeze fără dificultate cuantumul scutirilor de impozite care au fost acordate respectivilor beneficiari.

În orice caz, ar rezulta din jurisprudența Curții că această condiție a imposibilității absolute de executare nu este îndeplinită atunci când statul pârât se limitează la a informa Comisia cu privire la dificultățile juridice, politice sau practice pe care le prezintă punerea în aplicare a deciziei prin care se dispune recuperarea ajutorului, fără să fi întreprins un veritabil demers pe lângă întreprinderile în cauză cu scopul de a recupera cuantumul acestui ajutor și fără să fi propus Comisiei modalități alternative de punere în aplicare a deciziei care ar fi permis depășirea dificultăților.

⁽¹⁾ JO 2004, L 108, p. 38.

⁽²⁾ JO L 83, p. 1.

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Verwaltungsgerichtshof (Austria) la 9 mai 2007 — Jörn Petersen/Arbeitsmarktservice Niederösterreich

(Cauza C-228/07)

(2007/C 170/18)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgerichtshof

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Jörn Petersen

Pârâtă: Arbeitsmarktservice Niederösterreich

Întrebările preliminare

- 1) O prestație în bani a asigurării obligatorii de șomaj acordată unor șomeri care au solicitat o prestație în urma realizării riscului de reducere a capacității de muncă sau de incapacitate de muncă până la obținerea deciziei cu privire la cererea lor, ca avans la aceste prestații până la compensarea ulterioară cu acestea, care prezintă ca și condiții prealabile starea de șomaj și existența drepturilor pe cale de a fi dobândite dar nu și condițiile capacității, voinței și disponibilității pentru muncă, care sunt cerute de asemenea pentru perceperea ajutorului de șomaj și care, în plus, se acordă doar în cazurile în care se poate prevedea, în raport cu circumstanțele date, recunoașterea prestațiilor de asigurare de pensii sau pentru accident reprezintă ajutor de șomaj în sensul articolului 4 alineatul (1) litera (g) din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 ⁽¹⁾ al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați și cu familiile acestora care se deplasează în cadrul Comunității sau o prestație de invaliditate în sensul articolului 4 alineatul (1) litera (b) din acest regulament?
- 2) În cazul în care se răspunde la prima întrebare că prestația susmenționată reprezintă ajutor de șomaj în sensul articolului 4 alineatul (1) litera (g) din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71: Articolul 39 CE se opune unei dispoziții de drept național conform căreia se suspendă dreptul la această prestație — cu excepția posibilității prelungirii până la trei luni, la cererea șomerului și în prezența unor circumstanțe demne de a fi luate în considerare — atunci când șomerul se află în străinătate (în alt stat membru)?

⁽¹⁾ JO L 149, p. 2.

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Cour d'appel de Bruxelles (Belgia) la 10 mai 2007 — Tiercé Ladbroke SA/Statul belgian

(Cauza C-231/07)

(2007/C 170/19)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour d'appel de Bruxelles

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Tiercé Ladbroke SA.

Pârât: Statul belgian

Întrebarea preliminară

Este scutită de TVA prestarea de servicii de către un mandatar, care acționează pe seama unui mandant ce exercită o activitate de încheiere de pariuri pe curse de cai și pe alte evenimente sportive, constând în faptul că mandatarul acceptă pariurile în numele mandantului, înregistrează pariurile, confirmă clientului, prin înmânarea biletului, că pariul este încheiat, colectează fondurile, plătește câștigurile, își asumă singur față de mandant răspunderea pentru gestionarea fondurilor colectate, precum și pentru furturile și/sau pierderile de bani și percepe o remunerație sub forma unui comision din partea mandantului ca plată pentru această activitate, în temeiul articolului 13 secțiunea B litera (d) punctul (3) din a șasea directivă ⁽¹⁾ care scutește tranzacțiile, inclusiv negocierile, privind depozitele bancare, [...], plățile, [...]?

⁽¹⁾ A șasea directivă a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun de taxă pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO L 145, p. 1).

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Cour d'appel de Bruxelles (Belgia) la 10 mai 2007 — Derby SA/Statul belgian

(Cauza C-232/07)

(2007/C 170/20)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour d'appel de Bruxelles.

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Derby SA.

Pârât: Statul belgian

Întrebarea preliminară

Este scutită de TVA prestarea de servicii de către un mandatar, care acționează pe seama unui mandant ce exercită o activitate de încheiere de pariuri pe curse de cai și pe alte evenimente sportive, constând în faptul că mandatarul acceptă pariurile în numele mandantului, înregistrează pariurile, confirmă clientului, prin înmânarea biletului, că pariul este încheiat, colectează fondurile, plătește câștigurile, își asumă singur față de mandant răspunderea pentru gestionarea fondurilor colectate, precum și pentru furturile și/sau pierderile de bani și percepe o remunerație sub forma unui comision din partea mandantului ca plată pentru această activitate, în temeiul articolului 13 secțiunea B litera (d) punctul (3) din a șasea directivă ⁽¹⁾ care scutește tranzacțiile, inclusiv negocierile, privind depozitele bancare, [...], plățile, [...].

⁽¹⁾ A șasea directivă a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun de taxă pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO L 145, p. 1).

Acțiune introdusă la 11 mai 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Portugheză

(Cauza C-233/07)

(2007/C 170/21)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: S. Pardo Quintillán și P. Andrade, agenți)

Pârâtă: Republica Portugheză

Concluziile reclamantei

- constatarea faptului că Republica Portugalia nu și-a îndeplinit obligațiile ce îi revin în temeiul articolelor 2, 3 și 5 din Decizia 2001/720/CE ⁽¹⁾:
- întrucât nu a supus apele urbane reziduale din aglomerarea de pe Coasta Estoril, în timpul sezonului balnear, cel puțin unei tratări primare riguroase și unei dezinfectări, anterior evacuării în mare, potrivit articolului 2 din Decizia 2001/720;
- întrucât nu a supus apele reziduale din aglomerarea de pe Coasta Estoril, în afara sezonului balnear, cel puțin

unei tratări primare, anterior evacuării în mare, potrivit articolului 3 din Decizia 2001/720;

- întrucât a permis ca evacuările de ape urbane reziduale din aglomerarea de pe Coasta Estoril să producă efecte negative asupra mediului.
- obligarea Republicii Portugheze la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În 1999, Portugalia a solicitat Comisiei ca evacuările de ape reziduale provenind din aglomerarea de pe Coasta Estoril, în Oceanul Atlantic, în apropierea estuarului râului Tejo, să facă obiectul unei tratări mai puțin riguroase.

Comisia a verificat că sunt îndeplinite cerințele prevăzute de norma derogatorie din Directiva 91/271/CEE ⁽²⁾ și a admis cererea Portugaliei, prin intermediul Deciziei 2001/720/CE.

Din răspunsurile primite din partea administrației portugheze la scrisoarea de punere în întârziere și la avizul motivat, rezultă că Republica Portugalia nu a respectat prevederile articolelor menționate din Decizia 2001/720/CE.

⁽¹⁾ Decizia Comisiei din 8 octombrie 2001 prin care se acordă Portugaliei o derogare cu privire la tratarea apelor urbane reziduale din aglomerarea de pe Coasta Estoril (JO L 269, p. 14).

⁽²⁾ Directiva 91/271/CEE a Consiliului din 21 mai 1991 privind tratarea apelor urbane reziduale (JO L 135, p. 40).

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismo (Republica Lituania) la 14 mai 2007 — Julius Sabatauskas și alții/Lietuvos Respublikos Seima

(Cauza C-239/07)

(2007/C 170/22)

Limba de procedură: lituaniana

Instanța de trimitere

Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas

Părțile din acțiunea principală

Reclamanți: Un grup de membri ai Seimas — Julius Sabatauskas și alții

Parte interesată: Lietuvos Respublikos Seimas

Întrebarea preliminară

Articolul 20 din Directiva 2003/54/EC ⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 23 iunie 2003 privind normele comune pentru piața internă de energie electrică și de abrogare a Directivei 96/92/CE trebuie interpretat în sensul că obligă statele membre să edicteze norme juridice potrivit cărora orice terț are dreptul discreționar, dacă rețeaua de electricitate are „capacitatea necesară”, de a alege rețeaua — de transport al electricității sau de distribuție a electricității — la care dorește să se conecteze și operatorul rețelei respective are obligația de a-i acorda accesul la rețea?

⁽¹⁾ JO L 176, p. 37.

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 16 mai 2007 — Sony Music Entertainment (Germany) GmbH/Falcon Neue Medien Vertrieb GmbH

(Cauza C-240/07)

(2007/C 170/23)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof.

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Sony Music Entertainment (Germany) GmbH.

Pârâtă: Falcon Neue Medien Vertrieb GmbH.

Întrebările preliminare

1) Durata de protecție prevăzută în Directiva 2006/116/CE ⁽¹⁾ este aplicabilă, în condițiile articolului 10 alineatul (2) din aceasta, și atunci când obiectul în cauză nu a fost protejat niciodată în statul membru în care se solicită protecția?

2) În cazul în care răspunsul la prima întrebare este afirmativ:

a) Trebuie considerat că dispozițiile naționale în sensul articolului 10 alineatul (2) din Directiva 2006/116/CE cuprind și dispozițiile statelor membre privind protecția titularilor de drepturi care nu sunt resortisanți ai Comunității?

b) Durata de protecție prevăzută în Directiva 2006/116/CE la articolul 10 alineatul (2), este aplicabilă și obiectelor care, în momentul avut în vedere la articolul 13 alineatul (1) din aceasta, satisfăceau într-adevăr criteriile de protecție prevăzute în Directiva 92/100/CEE ⁽²⁾ a Consiliului din 19 noiembrie 1992 privind dreptul de închiriere și de împrumut și anumite drepturi conexe dreptului de autor în domeniul proprietății intelectuale, dar ai căror titulari nu sunt resortisanți ai Comunității?

⁽¹⁾ JO, L 372, p. 12.

⁽²⁾ JO, L 346, p. 61.

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Riigikohus (Republica Estonia) la 21 mai 2007 — JK Otsa Talu OÜ/Põllumajanduse Registre ja Informatsiooni Amet (PRIA)

(Cauza C-241/07)

(2007/C 170/24)

Limba de procedură: estoniană

Instanța de trimitere

Riigikohus

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: JK Otsa Talu OÜ

Pârât: Põllumajanduse Registre ja Informatsiooni Amet (PRIA)

Întrebările preliminare

1) Este în conformitate cu obiectivul sprijinului pentru agromediu potrivit articolelor 22-24 din Regulamentul (CE) nr. 1257/1999 ⁽¹⁾ al Consiliului din 17 mai 1999 privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul European de Orientare și Garantare Agricolă (FEOGA) și de modificare și abrogare a unor regulamente,

a) faptul că pot continua să primească acest sprijin numai solicitanții care, în cadrul acestui program, au beneficiat deja în cursul exercițiului financiar precedent de o decizie de acordare a unui sprijin pentru agromediu și care și-au asumat un angajament privind agromediul,

sau

- b) faptul că în cursul fiecărui exercițiu financiar li se acordă, de asemenea, un sprijin noilor solicitanți care își asumă un angajament privind metode de producție favorabile mediului și care, în consecință, își organizează producția în conformitate cu condițiile impuse?
- 2) Dacă răspunsul la prima întrebare este în sensul alternativei care figurează la litera b), în cazul în care apare posibilitatea ca în cadrul programului să nu mai existe resurse financiare suficiente pentru a atribui un prim sprijin, articolul 24 alineatul (1) coroborat cu articolul 37 alineatul (4) și articolul 39 din Regulamentul (CE) nr. 1257/1999 al Consiliului UE permite unui stat membru:
- a) să modifice reglementările și condițiile inițiale referitoare la solicitarea și acordarea sprijinului pentru agromediu și să prevadă că se poate solicita sprijin numai atunci când solicitantul a beneficiat în cursul exercițiului financiar precedent de o decizie de acordare a unui sprijin pentru agromediu și, drept urmare, acesta trebuie să respecte angajamentul asumat privind agromediul,
- sau
- b) să reducă în mod proporțional sprijinul acordat tuturor solicitanților care întrunesc condițiile pentru a beneficia de sprijin pentru agromediu?

(¹) JO L 160, p. 80.

Recurs introdus la 18 mai 2007 de Regatul Belgiei împotriva ordonanței Tribunalului de Primă Instanță (Camera a patra) pronunțate la 15 martie 2007 în cauza T-5/07, Regatul Belgiei/Comisia Comunităților Europene

(Cauza C-242/07 P)

(2007/C 170/25)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurent: Regatul Belgiei (reprezentanți: L. Van den Broeck, agent, J.-P. Buyle și C. Steyaert, avocats)

Cealaltă parte în proces: Comisia Comunităților Europene

Concluziile recurentului

— anularea ordonanței atacate;

- constatarea faptului că acțiunea în anulare introdusă de recurent împotriva Comisiei Europene (T-5/07) este admisibilă și, în consecință, admiterea concluziilor recurentului conținute în acțiunea sa în anulare și, dacă este cazul, retrimiteră cauzei Tribunalului pentru a se pronunța asupra fondului acestei cereri;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată aferente recursului și procedurii în primă instanță.

Motivele și principalele argumente

Recurentul invocă patru motive în susținerea recursului său.

Prin primul său motiv, recurentul susține că ordonanța atacată nu este motivată, în măsura în care Tribunalul, prin încălcarea articolului 111 din Regulamentul de procedură al Tribunalului, ar cita jurisprudența referitoare la cazul fortuit și la eroarea scuzabilă, fără a indica motivele pentru care împrejurările invocate de către recurent nu ar constitui un astfel de caz fortuit sau originea unei astfel de erori scuzabile.

Prin al doilea motiv al său, recurentul susține în continuare că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept la aplicarea condițiilor de existență a erorii scuzabile, atunci când a apreciat că aspectele legate de funcționarea serviciilor recurentului nu puteau, singure, să confere un caracter scuzabil erorii săvârșite. Jurisprudența comunitară referitoare la eroarea scuzabilă ar indica, într-adevăr, ca aceasta are în vedere împrejurări excepționale, fără restricții în ceea ce privește cadrul în care au loc acestea.

Prin al treilea motiv al său, recurentul invocă faptul că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept sau, cel puțin, că nu și-a îndeplinit obligația de motivare, întrucât nu a analizat unul dintre argumentele pe care acesta le-a prezentat, întemeiat pe severitatea excesivă a procedurii, care ar fi împovărătoare pentru reclamant dacă acțiunea sa ar fi respinsă ca îndămisibilă, în condițiile în care, în speță, acesta a dovedit o diligență deosebită și, în special, a trimis cererea prin fax cu mult înainte de expirarea termenului de introducere a acțiunii.

Prin al patrulea motiv al său, recurentul susține, în sfârșit, că respingerea unei cereri ca tardivă, chiar dacă aceasta a fost comunicată în prealabil grefei, în termen, prin fax, este contrară principiului proporționalității. Respectarea acestui principiu ar impune astfel să nu se declare inadmisibilă o cerere depusă la grefă, prin fax, în termenul de introducere a acțiunii impus prin Tratatul CE, chiar atunci când cererea originală, semnată, ar ajunge la grefă după mai mult de 10 zile, deși aceasta a fost depusă în cele 10 zile calculate de la data ultimei zi autorizate pentru depunerea cererii prin fax.

Acțiune introdusă la 23 mai 2007 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord**(Cauza C-247/07)**

(2007/C 170/26)

*Limba de procedură: engleza***Părțile***Reclamantă:* Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: M. Konstantinidis și D. Lawunmi, agenți)*Pârât:* Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord**Concluziile reclamantei**

- constatarea faptului că, prin neadoptarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2003/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 mai 2003 de instituire a participării publicului la elaborarea anumitor planuri și programe privind mediul ⁽¹⁾ și de modificare a Directivelor 85/337/CEE ⁽²⁾ și 96/61/CE ⁽³⁾ ale Consiliului în ceea ce privește participarea publicului și accesul la justiție sau, în orice caz, prin necomunicarea unor asemenea acte Comisiei, Regatul Unit nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 6 din această directivă.
- obligarea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea directivei a expirat la data de 25 iunie 2005.

⁽¹⁾ JO L 156, p. 17.

⁽²⁾ JO L 175, p. 40.

⁽³⁾ JO L 257, p. 26.

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Hof van beroep te Antwerpen (Belgia) la 23 mai 2007 — Trespä International B.V./Nova Haven- en Vervoerbedrijf N.V. și Meadwestvaco Europe B.V.B.A.

(Cauza C-248/07)

(2007/C 170/27)

*Limba de procedură: olandeza***Instanța de trimitere**

Hof van beroep te Antwerpen

Părțile din acțiunea principală*Reclamantă:* Trespä International B.V.*Pârâte:* Nova Haven- en Vervoerbedrijf N.V. și Meadwestvaco Europe B.V.B.A.**Întrebările preliminare**

- 1) Persoana care importă sau care dispune importul mărfurilor pentru a le pune în liberă circulație, în înțelesul articolului 291 din Dispozițiile de aplicare a Codului Vamal Comunitar ⁽¹⁾ în versiunea aplicabilă între 1 iulie 1997 și 15 mai 1998, este și agentul vamal care depune declarația în numele și pe seama sa ori numai importatorul căruia îi sunt destinate mărfurile?
- 2) În înțelesul articolului 297, respectiv al articolului 1a, există o furnizare intracomunitară atunci când mărfurile sunt importate în Uniunea Europeană la Anvers, iar apoi sunt transportate în Țările de Jos? În această situație, persoana vizată la articolului 291 din Dispozițiile de aplicare [menționate la prima întrebare] trebuie să fie în posesia autorizației prevăzute în acest articol?
- 3) Noțiunea de „cesionar” în înțelesul articolului 297 din Dispozițiile de aplicare [menționate la prima întrebare] cuprinde și agentul vamal care efectuează formalitățile vamale a mărfurilor la importul dintr-o țară terță într-un stat membru al Uniunii Europene pe seama importatorului propriu-zis?

⁽¹⁾ Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar (JO L 253, p. 1).

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Högsta domstolen (Suedia) la 29 mai 2007 — Gävle Kraftvärme AB/Länsstyrelsen i Gävleborgs län

(Cauza C-251/07)

(2007/C 170/28)

*Limba de procedură: suedeza***Instanța de trimitere**

Högsta domstolen

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Gävle Kraftvärme AB

Pârâtă: Länsstyrelsen i Gävleborgs län

Întrebările preliminare

- 1) În cazul în care o centrală termoelectrică este alcătuită dintr-un număr de unități (cupatoare), în interpretarea Directivei 2000/76/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind incinerarea deșeurilor ⁽¹⁾, fiecare unitate trebuie evaluată ca o instalație separată sau evaluarea trebuie să acopere centrala termoelectrică în întregime?
- 2) În interpretarea directivei, o instalație construită pentru incinerarea deșeurilor, dar care are ca scop principal producerea de energie, trebuie să fie clasificată ca instalație de incinerare sau de co-incinerare?

⁽¹⁾ JO L 332, p. 91.

Acțiune introdusă la 30 mai 2007 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Spaniei

(Cauza C-254/07)

(2007/C 170/29)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: A. Alcover San Pedro și D. Kukovec, agenți)

Pârât: Regatul Spaniei

Concluziile reclamantei

- constatarea faptului că prin neadoptarea actelor cu putere de lege și actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2004/17/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 ⁽¹⁾ de coordonare a procedurilor

de atribuire a contractelor de achiziții în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale și, în orice caz, prin necomunicarea acestora Comisiei, Regatul Spaniei nu a îndeplinit obligațiile ce îi revin în temeiul acestei directive;

- obligarea Regatului Spaniei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea Directivei 2004/17/CE în dreptul intern a expirat la data de 31 ianuarie 2006.

⁽¹⁾ JO L 134, p. 1.

Recurs introdus la 1 iunie 2007 de Tokai Europe GmbH împotriva ordonanței Tribunalului de Primă Instanță (Camera a patra) pronunțată la 19 martie 2007 în cauza T-183/04, Tokai Europe GmbH/Comisia Comunităților Europene

(Cauza C-262/07 P)

(2007/C 170/30)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Tokai Europe GmbH (reprezentant: G. Kroemer, Rechtsanwalt)

Cealaltă parte în proces: Comisia Comunităților Europene

Concluziile recurente

- anularea ordonanței Tribunalului de Primă Instanță al Comunităților Europene din 19 martie 2007 pronunțată în cauza T-183/04 ⁽¹⁾ și declararea admisibilității acțiunii;
- în subsidiar, anularea ordonanței Tribunalului de Primă Instanță menționate la punctul 1 și trimiterea cauzei spre rejudecare Tribunalului;
- obligarea intimetei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin recursul său, recurenta invocă următoarele critici, care se referă la încălcarea, prin ordonanța atacată, a regulilor procedurale de drept comunitar, acest fapt aducând atingere intereselor sale și având un impact efectiv asupra conținutului deciziei atacate. Aceste încălcări se referă la respectarea dreptului de a fi audiat în instanță și la administrarea probelor.

Recurenta arată că Tribunalul a apreciat că excepția de inadmisibilitate invocată de intimată trebuie unită cu fondul. Ca urmare a depunerii memoriului în apărare de către intimată, Tribunalul a declarat terminată procedura scrisă menționând că data ședinței de judecată va fi comunicată părților ulterior. Fiind încredințată că va fi fixată o dată pentru ședința de judecată și având în vedere ordonanța Tribunalului asupra excepției de inadmisibilitate, recurenta a renunțat să depună o cerere pentru completarea dosarului, întemeiată pe articolul 47 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Tribunalului. În ciuda precizărilor sale anterioare, în final, Tribunalul a pronunțat ordonanța atacată fără a organiza o ședință de judecată.

Recurenta a pornit de la premisa că, în timpul ședinței de judecată anunțate, va putea să demonstreze încă o dată că pe piață nu exista nici un produs comparabil cu ruletele metalice livrate de societatea mamă japoneză fabricanților din Hong Kong și Mexic. În plus, recurenta intenționa să explice încă o dată că ruletele metalice în discuție nu erau „molete”, cum au fost greșit denumite de Comisie în memoriul în apărare. De asemenea, recurenta ar fi dorit ca în ședința de judecată să precizeze că ruletele metalice descrise în regulamentul de clasare nu puteau fi fabricate decât de societatea mamă din Japonia și că aceste rulete nu aveau un caracter generic, contrar a ceea ce a reținut Tribunalul în ordonanța atacată. Ea intenționa totodată să se opună susținerilor Comisiei potrivit cărora recurenta nu ar fi importatoare exclusivă a brichetelor Tokai.

Totuși, așa cum rezultă din însăși decizia atacată, Tribunalul a urmat argumentația referitoare la excepția de inadmisibilitate dezvoltată de Comisie în memoriul în apărare, fără a da posibilitate recurentei să respingă situația de fapt prezentată de Comisie, în cadrul unei ședințe de judecată, cum anunțase anterior. Recurenta consideră că astfel i-a fost încălcat dreptul de a fi audiat în instanță.

În plus, recurenta apreciază că Tribunalul are obligația să lămuirească situația de fapt. În această privință, în cauzele cu care este sesizat, Tribunalul nu trebuie să se limiteze la efectuarea acestei analize numai pe baza cererilor de probe formulate de părți și la a se pronunța numai pe baza probelor propuse. Din acest motiv, Tribunalul are nu numai posibilitatea ci și obligația de a acționa din proprie inițiativă dacă este cazul. În consecință, Tribunalul ar fi trebuit să analizeze faptele care susțin memoriile recurentei și să solicite părților, prin dispunerea de măsuri corespunzătoare, să depună înscrisurile și documentele pertinente. Nedispunând

aceste măsuri, Tribunalul a încălcat articolul 64 alineatul (3) litera (d) din regulamentul său de procedură.

(¹) Nepublicată.

Acțiune introdusă la 1 iunie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Elenă

(Cauza C-264/07)

(2007/C 170/31)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: M. Patakia și M. Konstantinidis)

Pârâtă: Republica Elenă

Concluziile reclamantei

— constatarea că, întrucât nu a efectuat până la 22 decembrie 2004, pentru fiecare district hidrografic aflat pe teritoriul său, o analiză a caracteristicilor acestuia, un studiu de impact al activității umane asupra stării apelor de suprafață și apelor subterane și o analiză economică a utilizării apei, în conformitate cu specificațiile tehnice din anexele II și III, Republica Elenă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 5 alineatul (1) din Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei (¹), precum și că, întrucât nu a prezentat rapoartele de sinteză privind analizele cerute în temeiul acestui articol, aceasta nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 15 alineatul (2) din respectiva directivă;

— obligarea Republicii Elene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Directiva 2000/60/CE a intrat în vigoare la 22 decembrie 2000. Prin urmare, statele membre erau obligate să finalizeze analizele și studiile cerute în temeiul articolului 5 alineatul (1) din directivă cel târziu la data de 22 decembrie 2004 și să prezinte Comisiei un raport de sinteză privind analizele, după cum este prevăzut la articolul 15 alineatul (2) din directivă, cel târziu la data de 22 martie 2005.

În răspunsul la scrisoarea de punere în întârziere, recunoscând că nu s-au conformat dispozițiilor articolului 15 alineatul (2), autoritățile elene s-au angajat să trimită raportul respectiv în luna iunie 2006. Totuși, autoritățile elene nu au menționat nimic în legătură cu îndeplinirea de către Republica Elenă a obligațiilor care decurg din articolul 5 alineatul (1) din directivă, deși Comisia a exprimat, în scrisoarea de punere în întârziere, îndoieli referitoare la faptul că Republica Elenă și-ar fi respectat obligațiile care îi revin în temeiul acestui articol.

Din analiza raportului care a fost trimis în cele din urmă în luna iunie 2006 rezultă că Republica Elenă nu își îndeplinise încă obligațiile care decurg din articolul 5 alineatul (1) și articolul 15 alineatul (2) din Directiva 2000/60/CE.

(¹) JO L 327, 22.12.2000, p. 1.

Acțiune introdusă la 5 iunie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Slovenia

(Cauza C-267/07)

(2007/C 170/32)

Limba de procedură: slovena

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: N. Yerrell și D. Kukovec, agenți)

Pârâtă: Republica Slovenia

Concluziile reclamantei

— declararea faptului că, prin neadoptarea, în termenul prevăzut, a actelor cu putere de lege și a actelor administra-

tive necesare pentru a se conforma Directivei 2004/50/CE (¹) a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 de modificare a Directivei 96/48/CE a Consiliului privind interoperabilitatea sistemului feroviar transeuropean de mare viteză și a Directivei 2001/16/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind interoperabilitatea sistemului feroviar transeuropean convențional, sau, în orice caz, prin necomunicarea acestor măsuri Comisiei, Republica Slovenia nu și-a îndeplinit obligațiile ce îi revin în temeiul prevederilor directivei menționate;

— obligarea Republicii Slovenia la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea Directivei 2004/50/CE în dreptul intern a expirat la 29 aprilie 2006.

(¹) JO L 164, p. 114.

Ordonanța președintelui Curții din 15 mai 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de Conseil d'Etat — Belgia) — Clear Channel Belgium SA/Ville de Liège

(Cauza C-378/06) (¹)

(2007/C 170/33)

Limba de procedură: franceza

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

(¹) JO C 261, 28.10.2006.

TRIBUNALUL DE PRIMĂ INSTANȚĂ

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 12 iunie 2007
— Budějovický Budvar, národní podnik/OAPI

(Cauzele conexate T-53/04-T-56/04, T-58/04 și T-59/04) ⁽¹⁾

(„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale BUDWEISER — Denumiri de origine înregistrate în baza Aranjamentului de la Lisabona — Articolul 8 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Respingerea opoziției”)

(2007/C 170/34)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Budějovický Budvar, národní podnik (České Budějovice, Republica Cehă) (reprezentant: F. Fajgenbaum, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentanți: A. Folliard-Monguiral și I. de Medrano Caballero, agenți)

Cealaltă parte în procedura în fața camerei de recurs a OAPI, intervenientă în fața Tribunalului: Anheuser-Busch, Inc. (Saint Louis, Missouri, SUA) (reprezentanți: inițial V. von Bomhard, A. Renck, A. Pohlmann, D. Ohlgart și B. Goebel, ulterior V. von Bomhard, A. Renck, D. Ohlgart și B. Goebel, avocați)

Obiectul

Cerere de anulare a șase decizii ale Camerei a doua de recurs a OAPI din 3 decembrie 2003 (cauzele R 820/2001-2, R 822/2001-2, R 823/2001-2, R 921/2001-2, R 29/2002-2 și R 32/2002-2) cu privire la proceduri de opoziție între Budějovický Budvar, národní podnik și Anheuser-Busch, Inc.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunile în cauzele conexate T-53/04-T-56/04, T-58/04 și T-59/04.
- 2) Obligă Budějovický Budvar, národní podnik la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 94, 17.4.2004.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 12 iunie 2007
— Budějovický Budvar și Anheuser-Busch/OAPI
(AB GENUINE Budweiser KING OF BEERS)

(Cauzele conexate T-57/04 și T-71/04) ⁽¹⁾

(„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a unei mărci comunitare figurative ce include termenii «AB», «genuine», «budweiser», «king of beers» — Marcă internațională verbală anterioară BUDWEISER — Denumiri de origine înregistrate în baza Aranjamentului de la Lisabona — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) și alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Acceptare și respingere parțiale ale opoziției”)

(2007/C 170/35)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant în cauza T-57/04: Budějovický Budvar, národní podnik (České Budějovice, Republica Cehă) (reprezentant: F. Fajgenbaum, avocat)

Reclamant în cauza T-71/04: Anheuser-Busch, Inc. (Saint Louis, Missouri, Statele Unite) (reprezentanți: inițial V. von Bomhard, A. Renck, A. Pohlmann, D. Ohlgart și B. Goebel, ulterior V. von Bomhard, A. Renck, D. Ohlgart și B. Goebel, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentanți: A. Folliard-Monguiral și I. de Medrano Caballero, agenți)

Celelalte părți în procedura în fața camerei de recurs a OAPI, interveniente în fața Tribunalului: Anheuser-Busch, Inc. (în cauza T-57/04) și Budějovický Budvar, národní podnik (în cauza T-71/04)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 3 decembrie 2003 (cauzele R 1024/2001-2 și R 1000/2001-2) cu privire la o procedură de opoziție între Budějovický Budvar, národní podnik și Anheuser-Busch, Inc.

Dispozitivul

1) În cauza T-57/04:

- respinge acțiunea;
- obligă Budějovický Budvar, národní podnik la plata cheltuielilor de judecată.

2) În cauza T-71/04:

- nu mai este necesar să se pronunțe asupra fondului;
- obligă Anheuser-Busch, Inc. la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 94, 17.4.2004.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 12 iunie 2007
— Budějovický Budvar/OAPI — Anheuser-Busch (BUD)

(Cauzele conexate T-60/04-T-64/04) (¹)

(„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale BUD — Denumire de origine înregistrată în baza Aranjamentului de la Lisabona — Articolul 8 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Respingerea opoziției”)

(2007/C 170/36)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Budějovický Budvar, národní podnik (České Budějovice, Republica Cehă) (reprezentant: F. Fajgenbaum, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentanți: A. Folliard-Monguiral și I. de Medrano Caballero, agenți)

Cealaltă parte în procedura în fața camerei de recurs a OAPI, intervenientă în fața Tribunalului: Anheuser-Busch, Inc. (Saint Louis, Missouri, Statele Unite) (reprezentanți: inițial V. von Bomhard, A. Renck, A. Pohlmann, D. Ohlgart și B. Goebel, avocați, ulterior V. von Bomhard, A. Renck, D. Ohlgart și B. Goebel, avocați)

Obiectul

Cerere de anulare a cinci decizii ale Camerei a doua de recurs a OAPI din 3 decembrie 2003 (cauzele R 107/2003-2, R 111/2003-2, R 114/2003-2, R 115/2003-2 și R 122/2003-2)

cu privire la proceduri de opoziție între Budějovický Budvar, národní podnik și Anheuser-Busch, Inc.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunile în cauzele conexate T-60/04-T-64/04.
- 2) Obligă Budějovický Budvar, národní podnik la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 94, 17.4.2004.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 6 iunie 2007
— Republica Elenă/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-232/04) (¹)

(„FEOGA — Secțiunea «Garantare» — Registrul comunitar al culturilor de viță-de-vie — Decizie prin care se dispune restituirea sumelor plătite cu titlu de avans”)

(2007/C 170/37)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Republica Elenă (reprezentanți: V. Kontolaimos, I. Chalkias și S. Chala, agenți)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: M. Condou-Durande, agent, asistată de N. Korogiannakis, avocat)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei 2004/302/CE a Comisiei din 30 martie 2004 privind contribuția financiară a Comunității la cheltuielile efectuate de Grecia pentru organizarea unui registru comunitar al culturilor de viță-de-vie (JO L 98, p. 57).

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Republica Elenă la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 179, 10.7.2004 (număr de ordine anterior C-218/04).

**Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 6 iunie 2007
— Parlante/Comisia Comunităților Europene**(Cauza T-432/04) ⁽¹⁾

(„Funcție publică — Funcționari — Promovare — Exercițiul de promovare 2003 — Refuzarea promovării — Atribuirea de puncte de promovare — Analiză comparativă a meritelor — Egalitate de tratament — Dispoziții generale de aplicare a articolului 45 din Statutul funcționarilor — Excepția de nelegalitate — Încredere legitimă”)

(2007/C 170/38)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Walter Parlante (Enghien, Belgia) (reprezentant: L. Vogel, avocat)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: C. Berardis-Kayser și M. Velardo, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare, pe de o parte, a deciziei autorității împuternicite să facă numiri din 5 iulie 2004 prin care se respinge reclamația reclamantului împotriva deciziei aceleiași autorități prin care i se refuza promovarea în gradul C1 pentru exercițiul 2003 și, pe de altă parte, în măsura în care este necesar, a deciziei care a făcut obiectul acestei reclamații.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 6, 8.1.2005.

**Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 6 iunie 2007
— Davi/Comisia Comunităților Europene**(Cauza T-433/04) ⁽¹⁾

(„Funcție publică — Funcționari — Promovare — Exercițiul de promovare 2003 — Refuzarea promovării — Atribuirea de puncte de promovare — Analiză comparativă a meritelor — Egalitate de tratament — Dispoziții generale de aplicare a articolului 45 din Statutul funcționarilor — Excepția de ilegalitate — Încredere legitimă”)

(2007/C 170/39)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Angela Davi (Bruxelles, Belgia) (reprezentant: L. Vogel, avocat)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: inițial J. Currall, apoi C. Berardis-Kayser și M. Velardo, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare, pe de o parte, a deciziei autorității împuternicite să facă numiri, din 2 iulie 2004, prin care respinge reclamația reclamantei împotriva deciziei aceleiași autorități prin care i se refuza promovarea la gradul C2 pentru exercițiul 2003 și, pe de altă parte, în măsura în care este necesar, a deciziei care a făcut obiectul acestei reclamații.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 6, 8.1.2005.

**Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 6 iunie 2007
— Walderdorff/Comisia Comunităților Europene**(Cauza T-442/04) ⁽¹⁾

(„Funcție publică — Funcționari — Promovare — Exercițiul de promovare 2003 — Refuzarea promovării — Atribuirea de puncte de promovare — Analiză comparativă a meritelor — Egalitate de tratament — Dispoziții generale de aplicare a articolului 45 din Statutul funcționarilor — Excepția de nelegalitate — Încredere legitimă”)

(2007/C 170/40)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Andrea Walderdorff (Bruxelles, Belgia) (reprezentant: L. Vogel, avocat)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: inițial J. Currall, apoi G. Berscheid și M. Velardo, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare, pe de o parte, a deciziei autorității împuternicite să facă numiri din 19 iulie 2004 prin care se respinge reclamația reclamantei împotriva deciziei aceleiași autorități prin care i se refuza promovarea în gradul A4 pentru exercițiul 2003 și, pe de altă parte, în măsura în care este necesar, a deciziei care a făcut obiectul acestei reclamații.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 6, 8.1.2005.

**Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 12 iunie 2007
— Assembled Investments (Proprietary)/OAPI —
Waterford Wedgwood (WATERFORD STELLENBOSCH)**

(Cauza T-105/05) (¹)

(„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative WATERFORD STELLENBOSCH — Marcă comunitară verbală anterioară WATERFORD — Motiv relativ de refuz — Inexistența unui risc de confuzie — Lipsa similitudinii între produse — Lipsa caracterului complementar — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94”)

(2007/C 170/41)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Assembled Investments (Proprietary) Ltd (Stellenbosch, Africa de Sud) (reprezentanți: P. Hagmann și S. Ziegler, avocats)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: A. Folliard-Monguiral, agent)

Cealaltă parte în procedura în fața camerei de recurs a OAPI, intervenientă în fața Tribunalului: Waterford Wedgwood plc (Waterford, Irlanda) (reprezentant: K. Manhaeve, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 15 decembrie 2004 (cauza R 240/2004-1), privind o procedură de opoziție între Waterford Wedgwood și Assembled Investments (Proprietary) Ltd.

Dispozitivul

- 1) Anulează decizia Camerei întâi de recurs a OAPI din 15 decembrie 2004 (cauza R 240/2004-1).

- 2) Obligă Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) și societatea Waterford Wedgwood plc să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, cheltuielile de judecată efectuate de către reclamantă.

(¹) JO C 115, 14.5.2005.

**Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 13 iunie 2007
— Grether/OAPI — Crisgo (FENNEL)**

(Cauza T-167/05) (¹)

(„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative FENNEL — Marcă comunitară verbală anterioară FENJAL — Motiv relativ de refuz — Lipsa riscului de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b), articolul 73 teza a doua și articolul 74 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 40/94”)

(2007/C 170/42)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Grether AG (Binningen, Elveția) (reprezentanți: inițial V. von Bomhard, A. Pohlmann și A. Renck, ulterior V. von Bomhard, A. Pohlmann și T. Dolde, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: A. Folliard-Monguiral, agent)

Cealaltă parte în procedura în fața camerei de recurs a OAPI, intervenientă în fața Tribunalului: Crisgo (Thailanda) Co., Ltd (Samut-sakom, Thailanda) (reprezentanți: A. Bensoussan, M. Haas și L. Tellier-Loniewski, avocați)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 14 octombrie 2004 (cauza R 250/2002-4) referitoare la o procedură de opoziție între Grether AG și Crisgo (Thailand) Co., Ltd.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă reclamanta la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 182, 23.7.2005.

**Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 12 iunie 2007
— Sherwin-Williams/OAPI (TWIST & POUR)**(Cauza T-190/05) ⁽¹⁾

(„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale TWIST & POUR — Motiv absolut de refuz al înregistrării — Marcă lipsită de caracter distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94”)

(2007/C 170/43)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: The Sherwin-Williams Company (Cleveland, Ohio, Statele Unite) (reprezenți: E. Armijo Chávarri și A. Castán Pérez-Gómez, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: Ó. Mondéjar, agent)

Obiectul

Ațiune introdusă împotriva deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 22 februarie 2005 (cauza R 755/2004-2), privind înregistrarea semnului TWIST & POUR ca marcă comunitară.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă The Sherwin-Williams Company la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 171, 9.7.2005.

**Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 6 iunie 2007
— Mediocurso/Comisia Comunităților Europene**(Cauzele conexate T-251/05 și T-425/05) ⁽¹⁾

(„FSE — Acțiuni de formare — Reducerea sprijinului financiar acordat inițial — Motivare — Principiile securității juridice și al protecției încrederii legitime — Lipsa unei erori vădite de apreciere”)

(2007/C 170/44)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Reclamantă: Mediocurso — Estabelecimento de Ensino Particular, SA (Lisabona, Portugalia) (reprezenți: C. Botelho Moniz și E. Maia Cadete, avocați)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezenți: P. Andrade și A. Weimar, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare, pe de o parte, a Deciziei C (2005) 1236 a Comisiei din 14 aprilie 2005 de reducere a sprijinului acordat prin Decizia C (89) 0570 din 22 martie 1989 și, pe de altă parte, a Deciziei C (2005) 3557 a Comisiei din 13 septembrie 2005 de reducere a sprijinului acordat prin Decizia C (89) 0570 din 22 martie 1989.

Dispozitivul

- 1) Dispune conexarea cauzelor T-251/05 și T-425/05 în vederea pronunțării hotărârii.
- 2) Respinge acțiunile.
- 3) Obligă reclamanta la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 217, 3.9.2005.

**Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 12 iunie 2007
— MacLean-Fogg/OAPI**(Cauza T-339/05) ⁽¹⁾

(„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale LOKTHREAD — Motive absolute de refuz al înregistrării — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 40/94”)

(2007/C 170/45)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: MacLean-Fogg Co. (Mundelein, Illinois, Statele Unite) (reprezenți: S. Prückner și A. Franke, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: Ó. Mondéjar, agent)

Obiectul

Ațiune introdusă împotriva deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 20 iunie 2005 (cauza R 1122/2004-1) privind înregistrarea mărcii verbale LOKTHREAD ca marcă comunitară.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă MacLean-Fogg Co. la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 296, 26.11.2005.

**Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 13 iunie 2007
— IVG Immobilien/OAPI**

(Cauza T-441/05) (¹)

(„Marcă comunitară — Semne figurative — Motive absolute de refuz al înregistrării — Absența caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94”)

(2007/C 170/46)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: IVG Immobilien AG (Bonn, Germania) (reprezentanți: A. Okonek și U. Karpenstein, avocats)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: G. Schneider, în calitate de agent)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 1 septembrie 2005 (cauza R 559/2004-4) privind o cerere de înregistrare a semnului figurativ I ca marcă comunitară.

Dispozitivul

- 1) Anulează decizia Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) din 1 septembrie 2005 (cauza R 559/2004 4).
- 2) OAPI suportă propriile cheltuieli, precum și cele efectuate de IVG Immobilien AG.

(¹) JO C 60, 11.3.2006.

**Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 14 iunie 2007
— Europig/OAPI**

(Cauza T-207/06) (¹)

(„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale EUROPIG — Motive absolute de refuz — Caracter descriptiv — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) și articolul 7 alineatul (3) din Regulamentul nr. 40/94”)

(2007/C 170/47)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Europig SA (Josselin, Franța) (reprezentant: D. Masson, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: A. Folliard-Monguiral, agent)

Obiectul

Acțiune introdusă împotriva deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 31 mai 2006 (cauza R 1425/2005-4) referitoare la o cerere de înregistrare a mărcii verbale EUROPIG ca marcă comunitară.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă reclamanta la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 261, 28.1.2006.

**Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 14 mai 2007
— Gnemmi și Aguiar/Comisia Comunităților Europene**

(Cauza T-97/04) (¹)

(„Funcție publică — Funcționari — Evaluare — Raport asupra evoluției carierei — Exercițiul de evaluare 2001/2002 — Acțiune vădit inadmisibilă și lipsită în mod vădit de orice temei legal”)

(2007/C 170/48)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamante: Laura Gnemmi (Hünsdorf, Luxemburg) și Eugénia Aguiar (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: inițial G. Bounéou și F. Frabetti, ulterior F. Frabetti, avocats)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: J. Currall și H. Krämer, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare, în principal, a exercițiului de evaluare 2001/2002, în privința reclamantelor, și, în subsidiar, a rapoartelor asupra evoluției carierei întocmite în privința reclamantelor în cadrul acestui exercițiu.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea ca fiind, în parte, vădit inadmisibilă și, în parte, lipsită în mod vădit de orice temei legal.
- 2) Obligă reclamantele să suporte propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 106, 30.4.2004.

Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 14 mai 2007 — Ruiz Sanz și alții/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-112/04) (¹)

(„Funcție publică — Funcționari — Evaluare — Raport asupra evoluției carierei — Exercițiul de evaluare 2001-2002 — Acțiune vădit inadmisibilă și vădit neîntemeiată”)

(2007/C 170/49)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamanți: Manuel Ruiz Sanz (Tervuren, Belgia), Anna Maria Campogrande (Bruxelles, Belgia) și Friedrich Mühlbauer (Bruxelles) (reprezentanți: inițial G. Bounéou și F. Frabetti, apoi F. Frabetti, avocats)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: J. Currall și H. Krämer, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare, cu titlu principal, a exercițiului de evaluare 2001-2002, în ceea ce îi privește pe reclamanți și, cu titlu subsidiar, a rapoartelor asupra evoluției carierei întocmite în privința reclamanților pentru acest exercițiu.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea, parțial ca vădit inadmisibilă, și ca vădit neîntemeiată pentru celălalt capăt de cerere.

- 2) Reclamanții își suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 106, 30.4.2004.

Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 14 mai 2007 — Czigany și alții/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-149/04) (¹)

(„Funcție publică — Funcționari — Evaluare — Raport asupra evoluției carierei — Exercițiul de evaluare 2001/2002 — Acțiune vădit inadmisibilă și lipsită în mod vădit de orice temei legal”)

(2007/C 170/50)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamanți: Imre Czigany (Rhode-Saint-Genèse, Belgia), Isabel Alves (Luxemburg, Luxemburg), Georgette Henningsen (Bruxelles, Belgia) și Michel Lucas (Tervuren, Belgia) (reprezentanți: inițial G. Bounéou și F. Frabetti, ulterior F. Frabetti, avocats)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: J. Currall și H. Krämer, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare, în principal, a exercițiului de evaluare 2001/2002, în privința reclamanților, și, în subsidiar, a rapoartelor asupra evoluției carierei întocmite în privința reclamanților în cadrul acestui exercițiu.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea ca fiind, în parte, vădit inadmisibilă și, în parte, lipsită în mod vădit de orice temei legal.
- 2) Obligă reclamanții să suporte propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 168, 26.6.2004.

**Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 14 mai 2007
— Wauthier și Deveen/Comisia Comunităților Europene**(Cauza T-164/04) ⁽¹⁾**(„Funcție publică — Funcționari — Evaluare — Raport
asupra evoluției carierei — Exercițiul de evaluare 2001/2002
— Acțiune vădit inadmisibilă și vădit nefondată”)**

(2007/C 170/51)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamante: Patricia Wauthier (Tubize, Belgia) și Viviane Deveen (Overijse, Belgia) (reprezentanți: inițial G. Bounéou și F. Frabetti, ulterior F. Frabetti, avocats)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: J. Currall și H. Krämer, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare, în principal, a exercițiului de evaluare 2001/2002, în ceea ce le privește pe reclamante și, în subsidiar, a rapoartelor asupra evoluției carierei reclamantelor pentru acest exercițiu.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea în parte ca vădit inadmisibilă, în parte ca vădit nefondată.
- 2) Reclamantele suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 190, 24.7.2004.

**Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 14 mai 2007
— Gnemmi/Comisia Comunităților Europene**(Cauza T-199/05) ⁽¹⁾**(„Funcție publică — Funcționari — Evaluare — Raport
asupra evoluției carierei — Exercițiul de evaluare 2003 —
Acțiune vădit inadmisibilă și vădit neîntemeiată”)**

(2007/C 170/52)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Laura Gnemmi (Arona, Italia) (reprezentanți: inițial G. Bounéou și F. Frabetti, apoi F. Frabetti, avocats)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: J. Berscheid și M. Velardo, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare, cu titlu principal, a exercițiului de evaluare 2003 în ceea ce o privește pe reclamantă și, cu titlu subsidiar, a raportului de evaluare a carierei reclamantei pentru acest exercițiu.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea, parțial ca vădit inadmisibilă, și ca vădit neîntemeiată pentru celălalt capăt de cerere.
- 2) Reclamanta își va suporta propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 193, 6.8.2005.

**Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 22 mai 2007
— Republica Italiană/Comisia Comunităților Europene**(Cauza T-335/06) ⁽¹⁾**(„Poliția sanitară — Piața italiană a cărnii de pasăre — Abținerea Comisiei de a lua măsuri excepționale pentru a atenua consecințele epidemiei de gripă aviară — Acțiune în constatarea abținerii de a acționa — Luare de poziție prin care se pune capăt abținerii de a acționa — Lipsa necesității de a se pronunța asupra fondului cauzei”)**

(2007/C 170/53)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Republica Italiană (reprezentant: G. Aiello, agent)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentant: C. Catta-briga, agent)

Obiectul

Acțiune în constatarea abținerii de a acționa întemeiată pe articolul 232 CE prin care se urmărește constatarea faptului că, întrucât s-a abținut să adopte măsuri excepționale de sprijinire a pieței în sectorul cărnii de pasăre, cu titlu de compensare pentru producătorii de pui de o zi afectați de măsurile veterinare luate pentru atenuarea consecințelor gripei aviare și care restrâng circulația în perioada cuprinsă între decembrie 1999 și septembrie 2003, Comisia nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 14 din Regulamentul (CEE) nr. 2777/75 al Consiliului din 29 octombrie 1975 privind organizarea comună a piețelor în sectorul cărnii de pasăre (JO L 282, p. 77).

Dispozitivul

- 1) Tribunalul constată că nu este necesar să se pronunțe asupra fondului cauzei.
- 2) Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 326, 30.12.2006.

**Acțiune introdusă la 18 mai 2007 — Far Eastern Textile/
Consiliul Uniunii Europene**

(Cauza T-167/07)

(2007/C 170/54)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Far Eastern Textile Ltd (Taipei, Taiwan) (reprezentant: P. De Baere, lawyer)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile reclamantei

- anularea Regulamentului (CE) nr. 192/2007 al Consiliului din 22 februarie 2007 de instituire a unei taxe antidumping definitive pentru importurile de polietilenă tereftalată (PET) originare, *inter alia*, din Taiwan, în măsura în care o vizează pe reclamantă și
- obligarea Consiliului Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta, producător și exportator taiwanez de polietilenă tereftalată (PET), solicită anularea Regulamentului (CE) nr. 192/2007 al Consiliului din 22 februarie 2007 de instituire a unei taxe antidumping definitive pentru importurile de anumite tipuri de polietilenă tereftalată (PET) originare din India, Indonezia, Malaezia, Republica Coreea, Tailanda și Taiwan ca urmare a unei reexaminări a măsurilor care urmează să expire și a unei reexaminări intermediare parțiale efectuate conform articolului 11 alineatul (2) și articolului 11 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 384/96 (¹).

În sprijinul cererii sale, reclamanta susține în primul rând că a avut loc o încălcare de către Consiliu a articolului 2 alineatul (11) din regulamentul de bază (²), prin aplicarea metodei asimetrice pentru calcularea marjei de dumping a reclamantei.

În al doilea rând, reclamanta susține că a avut loc o încălcare din partea Consiliului a articolului 253 CE prin lipsa indicării motivelor corespunzătoare pentru care metodele de comparație simetrice nu reflectau amploarea reală a dumpingului.

În al treilea rând, reclamanta susține că a avut loc o încălcare a articolului 2 alineatele (10), (11) și (12) din regulamentul de bază prin calcularea marjei de dumping a reclamantei prin folosirea tehnicii de reducere la zero, aducându-se la zero marjele negative de dumping la calcularea marjei de dumping medii ponderate conform articolului 2 alineatul (12).

În cele din urmă, reclamanta susține că a avut loc o încălcare de către Consiliu a articolului 235 CE prin lipsa indicării motivelor corespunzătoare pentru care marja de dumping a reclamantei trebuie calculată folosind tehnica de reducere la zero.

(¹) JO 2007 L 59, p. 1.

(²) Regulamentul (CE) nr. 384/96 al Consiliului din 22 decembrie 1995 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO 1996 L 56, p. 1).

**Acțiune introdusă la 16 mai 2007 — Professional Tennis Registry/OAPI — Registro Profesional de Tenis (PTR
PROFESSIONAL TENNIS REGISTRY)**

(Cauza T-168/07)

(2007/C 170/55)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Professional Tennis Registry, Inc. (Hilton Head Island, Statele Unite) (reprezentant: M. Vanhegan, barrister)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura în fața camerei de recurs: Registro Profesional de Tenis, SL (Madrid, Spania)

Concluziile reclamantei

- anularea primului paragraf din decizia Camerei întâi de recurs din 28 februarie 2007 (cauza R 1050/2005-1), prin care s-a respins cererea reclamantei nr. 2 826 709 de înregistrare a mărcii comunitare pentru produse și servicii din clasele 16 și 41;
- respingerea în întregime a opoziției privind cererea reclamantei nr. 2 826 709 de înregistrare a mărcii comunitare;
- admiterea cererii reclamantei nr. 2 826 709 de înregistrare a mărcii comunitare cu privire la toate produsele și serviciile din clasele 16, 25 și 41; și
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată efectuate în fața camerei de recurs și a Tribunalului de Primă Instanță.

Motivele și principalele argumente

Persoana care solicită înregistrarea mărcii comunitare: reclamanta.

Marca comunitară vizată: marca figurativă „PTR PROFESSIONAL TENNIS REGISTRY” pentru produse și servicii din clasele 16, 25 și 41 — cererea nr. 2 826 709.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: Registro Profesional de Tennis, SL.

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: mărcile figurative naționale „RPT Registro Profesional de Tennis, S.L.” și „RPT European Registry of Professional Tennis” pentru servicii din clasa 41.

Decizia diviziei de opoziție: respinge în întregime opoziția.

Decizia camerei de recurs: anulează în parte decizia diviziei de opoziție și respinge cererea de înregistrare a mărcii pentru produse și servicii din clasele 16 și 41.

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94 al Consiliului deoarece camera de recurs a concluzionat că există similitudine între marca comunitară pentru care reclamanta a solicitat înregistrarea și mărcile anterioare ale Registro Profesional de Tennis, similitudine care poate genera confuzie. Camera de recurs nu a analizat în mod corespunzător principiile aplicabile atunci când mărcile în discuție sunt mărci complexe.

Acțiune introdusă la 8 mai 2007 — Opus Arte UK/OAPI — Arte (OPUS ARTE)

(Cauza T-170/07)

(2007/C 170/56)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Opus Arte UK Ltd (Waldron, Anglia) (reprezentanți: D. McFarland, barrister și J.A. Alchin, solicitor)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura în fața camerei de recurs: Arte G.E.I.E. (Strasbourg, Franța)

Concluziile reclamantei

— anularea deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 8 martie 2007 în cauza R 733/2005-1; și

— obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Persoana care solicită înregistrarea mărcii comunitare: reclamanta.

Marca comunitară vizată: marca figurativă comunitară „Opus Arte” pentru produse și servicii din clasele 9, 16, 25 și 41 — cererea nr. 2 551 778.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: Arte G. E.I.E.

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: mărcile verbale și figurative comunitare și naționale ce conțin cuvântul „ARTE” pentru produse și servicii din clasele 9, 16, 25 și 41, printre alte clase care nu fac obiectul cauzei.

Decizia diviziei de opoziție: respinge opoziția în întregime.

Decizia camerei de recurs: admite recursul doar cu privire la clasa 41 pentru serviciile de „producție și distribuție de filme și programe de televiziune” și admite înregistrarea pentru celelalte produse și servicii solicitate.

Motivele invocate:

Reclamanta invocă două motive în susținerea cererii sale.

În temeiul primului motiv, reclamanta susține că decizia atacată încalcă articolele 73 și 74 din Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului (denumit în continuare „RMC”). În opinia reclamantei, camera nu ar fi trebuit nici să refuze să ia în considerare fapte relevante, probe sau argumente avansate de reclamantă, nici să își întemeieze decizia pe supoziții privind fapte care nu au fost anterior invocate de către niciuna din părți sau pe alegații vagi și nedovedite, făcute de partea care a formulat opoziția.

Prin cel de al doilea motiv, reclamanta arată că decizia atacată încalcă articolul 8 alineatul (1) litera (b) din RMC prin constatarea riscului de confuzie între „ARTE” și „OPUS ARTE”. În opinia reclamantei, o astfel de constatare nu ar putea fi fundamentată pe similitudinea discutabilă a mărcilor, și nici nu ar putea să răstoarne în mod corespunzător prezumțiile prin probe certe ale lipsei de confuzie și prin lipsa evidentă a oricărei dovezi a confuziei și prin coexistența pașnică a mărcilor pe piața din Europa.

Acțiune introdusă la 14 mai 2007 — Avaya/OAPI — ZyXEL Communications (VANTAGE CNM)**(Cauza T-171/07)**

(2007/C 170/57)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza***Părțile**

Reclamantă: Avaya Inc. (Basking Ridge, SUA) (reprezentanți: A. Beschoner, B. Glaser, C. Thomas, lawyers)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura în fața camerei de recurs: ZyXEL Communications Corp. (Hsin-Chu, Taiwan)

Concluziile reclamantei

- anularea deciziei Camerei a doua de recurs nr. R 156/2006-2 din 14 martie 2007 privind cererea de înregistrare nr. 3 291 457 a mărcii comunitare „VANTAGE CNM”; și
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată în fața Curții și obligarea intervenientei la plata cheltuielilor procedurii administrative în fața camerei de recurs.

Motivele și principalele argumente

Persoana care solicită înregistrarea mărcii comunitare: ZyXEL Communications Corp.

Marca comunitară vizată: marca comunitară figurativă „VANTAGE” pentru produse și servicii din clasele 9 și 42 — cererea nr. 3 291 457.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: Avaya Inc.

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: marca comunitară verbală „MULTIVANTAGE” pentru produse și servicii din clasele 9, 38 și 42 — cererea nr. 2 409 589.

Decizia diviziei de opoziție: respinge opoziția în întregime.

Decizia camerei de recurs: respinge recursul.

Motivele invocate: reclamanta invocă două motive diferite în susținerea cererii sale, respectiv încălcarea principiului egalității de tratament și a jurisprudenței constante în materie pe de o parte, precum și încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din RMC (Regulamentul privind marca comunitară) și a principiilor generale ale dreptului mărcilor, pe de altă parte.

Acțiune introdusă la 11 mai 2007 — Atlantic Dawn și alții/Comisia Comunităților Europene**(Cauza T-172/07)**

(2007/C 170/58)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamanți: Atlantic Dawn Ltd (Killybegs, Irlanda), Antarctic Fishing Co. Ltd (Killybegs, Irlanda), Atlantean Ltd (Killybegs, Irlanda), Killybegs Fishing Enterprises Ltd (Killybegs, Irlanda), Doyle Fishing Co. Ltd (Killybegs, Irlanda), Western Seaboard Fishing Co. Ltd (Killybegs, Irlanda), O'Shea Fishing Co. Ltd (Killybegs, Irlanda), Aine Fishing Co. Ltd (Burtonport, Irlanda), Brendelen Ltd (Lifford, Irlanda), Cavankee Fishing Co. Ltd (Lifford, Irlanda), Ocean Trawlers Ltd (Killybegs, Irlanda), Eileen Oglesby (Burtonport, Irlanda), Noel McGing (Killybegs, Irlanda), Mullglen Ltd (Balbriggan, Irlanda), Bradan Fishing Co. Ltd (Sligo, Irlanda), Larry Murphy (Castletownbere, Irlanda), Pauric Conneelly (Claregalway, Irlanda), Thomas Flaherty (Kilronan, Irlanda), Carmarose Trawling Co. Ltd (Killybegs, Irlanda), Colm-cille Fishing Ltd (Killybegs, Irlanda) (reprezentanți: D. Barry, solicitor, G. Hogan, SC, N. Travers și T. O'Sullivan, barristers)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamanților

- anularea Regulamentului (CE) nr. 147/2007 al Comisiei din 15 februarie 2007 de modificare a anumitor cote de pescuit pentru perioada 2007-2012 în conformitate cu articolul 23 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 2371/2002 al Consiliului privind conservarea și exploatarea durabilă a resurselor piscicole în conformitate cu politica comună în domeniul pescuitului; în subsidiar
- anularea articolului 1 și a anexei I din Regulamentul (CE) nr. 147/2007 al Comisiei din 15 februarie 2007 de modificare a anumitor cote de pescuit pentru perioada 2007-2012 în conformitate cu articolul 23 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 2371/2002 al Consiliului privind conservarea și exploatarea durabilă a resurselor piscicole în conformitate cu politica comună în domeniul pescuitului, în măsura în care prevederile menționate reduc cota pentru macrou (*Scomber scombrus*) alocată Irlandei pentru anii 2007-2012;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin acțiunea lor, reclamanții solicită, în temeiul articolului 230 CE, anularea Regulamentului (CE) nr. 147/2007 al Comisiei din 15 februarie 2007 de modificare a anumitor cote de pescuit pentru perioada 2007-2012 în conformitate cu articolul 23 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 2371/2002 al Consiliului privind conservarea și exploatarea durabilă a resurselor piscicole în conformitate cu politica comună în domeniul pescuitului ⁽¹⁾.

Reclamanții susțin că regulamentul atacat trebuie anulat în temeiul a patru motive:

În primul rând, reclamanții invocă lipsa competenței Comisiei de a adopta regulamentul atacat care reduce cotele de pescuit pentru perioada 2007-2012 în baza articolului 23 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 2371/2002 al Consiliului.

În subsidiar, reclamanții afirmă că, dacă Tribunalul ar decide că era de competența Comisia să opereze deducerile din cote pentru câțiva ani în viitor în baza depășirii în trecut a cotelor de pescuit alocate, Comisia și-a depășit competența în acest caz. Într-adevăr, reclamanții susțin că aceasta nu a demonstrat faptul că statele membre vizate de regulamentul atacat, și anume Irlanda și Regatul Unit, au depășit posibilitățile de pescuit care le-au fost alocate, astfel cum impune articolul 23 alineatul (4) din regulamentul menționat referitor la deducerea cotelor. În plus, reclamanții susțin că, renunțând pe neașteptate la o politică bine stabilită de a deduce cotele „în baza anului precedent”, îndepărtându-se de textul articolului 5 din Regulamentul nr. 847/96 al Consiliului și de practica referitoare la acesta, Comisia a încălcat principiul încrederii legitime.

Reclamanții invocă în plus faptul că nu au fost indicate de către Comisie motivele care au stat la baza deciziei acesteia, astfel cum prevede articolul 253 CE. În baza acestei constatări, reclamanții subliniază că regulamentul atacat nu este suficient motivat, cu atât mai mult cu cât acesta constituie o schimbare clară și radicală a politicii, care are consecințe defavorabile importante pentru reclamanți.

În ultimul rând, reclamanții susțin că, întrucât nu a adoptat măsuri echivalente celor din regulamentul atacat împotriva niciunei alte flote de pescuit, în situații în care a fost informată cu privire la o depășire semnificativă a cotelor de pescuit alocate pentru stocuri de pește care sunt amenințate într-un mod similar, Comisia nu a respectat principiul egalității de tratament.

⁽¹⁾ JO L 46, p. 10.

Acțiune introdusă la 18 mai 2007 — Reno Schuhcentrum/OAPI — Payless ShoeSource Worldwide (Payless ShoeSource)

(Cauza T-173/07)

(2007/C 170/59)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Reno Schuhcentrum GmbH (Thaleischweiler-Fröschen, Germania) (reprezentant: S. Schäffner, lawyer)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura în fața camerei de recurs: Payless ShoeSource Worldwide, Inc. (Topeka, Statele Unite)

Concluziile reclamantei

— anularea deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 28 februarie 2007 (cauza R 1209/2005-1) de respingere a recursului împotriva procedurii de decădere nr. 731C 0000 186 163/1 (marca comunitară nr. 186 163 — Payless ShoeSource);

— obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară înregistrată care a făcut obiectul unei cereri de decădere: marca comunitară figurativă „Payless ShoeSource” pentru produse și servicii din clasele 25, 35 și 42 — cererea de înregistrare nr. 186 163.

Titularul mărcii comunitare: Payless ShoeSource Worldwide, Inc.

Partea care solicită decăderea din drepturi a titularului mărcii comunitare: Reno Schuhcentrum GmbH.

Decizia diviziei de anulare: respinge în parte cererea de decădere, menținând înregistrarea pentru anumite produse și servicii din clasa 25.

Decizia camerei de recurs: respinge recursul introdus cu privire la celelalte bunuri și servicii din clasa 25.

Motivele invocate: reclamanta susține că decizia este afectată de un viciu substanțial de formă care rezultă din articolul 74 din RMC (Regulamentul privind marca comunitară) și din sarcina probei. Potrivit reclamantei, în cadrul unei proceduri de decădere, sarcina probei utilizării serioase revine titularului mărcii. Reclamanta susține, în plus, că OAPI nu poate proceda la examinarea din oficiu a faptelor, ci că examinarea trebuie să se rezume la aprecierea motivelor invocate și a cererilor introduse de părți. În consecință, reclamanta susține că trebuie declarată inadmisibilă comunicarea camerei de recurs din 18 octombrie 2006, prin care s-a solicitat titularului mărcii să furnizeze originalele anumitor declarații legale, în special din moment ce camera de recurs considerase în prealabil că dovezile prezentate inițial de titularul mărcii erau insuficiente pentru dovedirea utilizării serioase.

Reclamanta afirmă, în plus, că originalele menționate nu au fost furnizate în termenul prescris în conformitate cu articolul 74 alineatul (2) din RMC și, în consecință, nu trebuie admise.

În sfârșit, reclamanta susține greșita interpretare, de către camera de recurs, a noțiunii de utilizare serioasă, încălcând astfel articolul 15 din RMC.

Acțiune introdusă la 23 mai 2007 — Mediaset/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-177/07)

(2007/C 170/60)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Mediaset SpA (Milano, Italia) (reprezentanți: D. O'Keeffe, solicitor, K. Adamantopoulos și G. Rossi, lawyers)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- anularea, în temeiul articolului 230 CE (fostul articol 173) a Deciziei Comisiei din 24 ianuarie 2007 privind ajutorul de stat C 52/2005 instituit de Republica Italiană pentru achiziția subvenționată a decodoarelor digitale în Italia, în special a articolelor 1-3 din aceasta;
- obligarea pârâtei la plata tuturor cheltuielilor de judecată suportate de reclamantă în cursul prezentei acțiuni.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta solicită anularea Deciziei Comisiei C(2006) 6634 final ⁽¹⁾ din 24 ianuarie 2007 prin care Comisia a constatat că sistemul pus în aplicare de Republica Italiană în favoarea opera-

torilor de televiziune terestră digitală care oferă servicii de televiziune cu plată și în favoarea operatorilor de televiziune cu plată prin cablu constituie ajutor de stat care este incompatibil cu piața comună.

Reclamanta, care este o beneficiară a ajutorului de stat respectiv, invocă următoarele motive.

În primul rând, reclamanta afirmă că, în aplicarea și interpretarea articolului 87 alineatul (1) CE, Comisia a săvârșit o eroare de drept întrucât (i) a considerat că ajutorul acordat direct consumatorilor intră în sfera de aplicare a articolului 87 alineatul (1) CE; (ii) a stabilit că măsura a conferit un „avantaj economic” selectiv reclamantei; (iii) a stabilit că măsura este selectivă întrucât ar fi discriminatorie și (iv) a considerat că măsura denaturează concurența pe piața comună.

Mai mult, reclamanta pretinde că, întrucât a stabilit că măsura nu a fost compatibilă cu piața comună, în conformitate cu articolul 87 alineatul (3) litera (c) CE, Comisia a săvârșit o eroare manifestă de apreciere și o eroare manifestă de drept.

În plus, reclamanta susține că, prin motivarea contradictorie și insuficientă, contrar articolului 253 CE, Comisia a încălcat o normă fundamentală de procedură.

În final, reclamanta argumentează că, prin impunerea recuperării ajutorului, Comisia a încălcat articolul 14 din Regulamentul Consiliului nr. 659/1999 ⁽²⁾, întrucât nu a respectat faptul că (i) reclamanta avea încredere legitimă să considere că presupusul ajutor era legal și (ii) întrucât este imposibil să se stabilească suma ajutorului și să se identifice potențialii beneficiari indirecti.

⁽¹⁾ C 52/2005 (fost NN 88/2005, fost CP 101/2004).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE (JO 1999 L 83, p. 1).

Acțiune introdusă la 21 mai 2007 — Euro-Information/OAPI CYBERHOME

(Cauza T-178/07)

(2007/C 170/61)

Limba în care este formulată acțiunea: franceza

Părțile

Reclamantă: Européenne de traitement de l'Information SAS (Strasbourg, Franța) (reprezentanți: P. Greffe și J. Schouman, avocats)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile reclamantei

- anularea deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 15 martie 2007, cauza R 1249/2006-1, în măsura în care a refuzat înregistrarea cererii sale privind marca comunitară CYBERHOME nr. 4 114 666 pentru o parte dintre produsele și serviciile solicitate din clasele 9, 36 și 38;
- înregistrarea cererii privind marca comunitară CYBERHOME nr. 4 114 666 pentru toate produsele și serviciile solicitate.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: marca verbală „CYBERHOME” pentru produse și servicii din clasele 9, 36 și 38 (cererea nr. 4 114 666).

Decizia examinatorului: refuză înregistrarea.

Decizia camerei de recurs: respinge recursul.

Motivele invocate: reclamanta susține că, contrar celor constatate de camera de recurs a OAPI în decizia atacată, marca sa este arbitrară și are caracterul suficient de distinctiv cerut de Regulamentul nr. 40/94 ⁽¹⁾ al Consiliului în raport cu produsele și serviciile solicitate.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară (JO 1994, L 11, p. 1).

Acțiune introdusă la 23 mai 2007 — Anvil Knitwear/OAPI — Aprile e Aprile (Aprile)

(Cauza T-179/07)

(2007/C 170/62)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Anvil Knitwear, Inc (New York, SUA) (reprezentanți: G. Württenberger, T. Wittmann, lawyers și R. Kunze, Solicitor)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura în fața camerei de recurs: Aprile e Aprile Srl (Frazione Funo, Italia)

Concluziile reclamantei

- anularea deciziei Camerei a doua de recurs din 22 martie 2007 în cauza R 1076/2006-2 privind opoziția pe baza

înregistrării mărcii germane nr. 30 011 766 „ANVIL”, împotriva cererii de înregistrare a mărcii comunitare nr. 3 800 232 „Aprile” & device;

- admiterea opoziției împotriva cererii de înregistrare a mărcii comunitare nr. 3 800 232 „Aprile” & device și respingerea cererii de înregistrare a mărcii comunitare nr. 3 800 232 „Aprile” & device;

- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Persoana care solicită înregistrarea mărcii comunitare: Aprile e Aprile Srl.

Marca comunitară vizată: marca figurativă „Aprile” pentru produse din clasele 18 și 25 — cererea nr. 3 800 232.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: reclamanta.

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: marca verbală națională „ANVIL” pentru produse din clasa 25.

Decizia diviziei de opoziție: respinge opoziția în întregime.

Decizia camerei de recurs: respinge recursul.

Motivele invocate: încălcarea articolelor 8 alineatul (1), 73 și 74 din Regulamentul nr. 40/94 al Consiliului, deoarece camera de recurs nu a analizat aspectele privind identitatea parțială și similitudinea parțială a produselor în discuție precum și caracterul distinctiv accentuat al mărcii anterioare. Mai mult, camera de recurs nu a precizat nici în mod obiectiv, nici fără prejudecăți, motivele pe care s-a întemeiat decizia sa și nici nu a luat în considerare în mod adecvat faptele necontestate din procedură.

Acțiune introdusă la 25 mai 2007 — Eurocopter/OAPI (STEADYCONTROL)

(Cauza T-181/07)

(2007/C 170/63)

Limba în care a fost formulată acțiunea: franceza

Părțile

Reclamantă: Eurocopter (Marignane, Franța) (reprezentant: E. Soler Borda, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Concluziile reclamantei

- anularea în întregime a deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 12 martie 2007 privind cererea de înregistrare a mărcii comunitare STEADYCONTROL nr. 3 560 953 (R 8/2006-4).

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: marca verbală „STEADYCONTROL” pentru produse din clasele 9, 12 și 38 (cererea nr. 3 560 953).

Decizia examinatorului: refuză parțial înregistrarea pentru produse din clasele 9 și 12.

Decizia camerei de recurs: respinge recursul.

Motivele invocate: încălcarea articolului 7 alineatul (1) literele (b) și (c) și a articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul nr. 40/94 ⁽¹⁾ al Consiliului în sensul că, potrivit reclamantei și contrar considerațiilor din decizia atacată, termenul „STEADYCONTROL” nu este descriptiv și permite distincția între produsele revendicate.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară (JO 1994, L 11, p. 1).

Acțiune introdusă la 29 mai 2007 — Borco-Marken-Import Matthiesen/OAPI — Tequilas del Señor (TEQUILA GOLD Sombrero Negro)

(Cauza T-182/07)

(2007/C 170/64)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Borco-Marken-Import Matthiesen GmbH & Co. KG (Hamburg, Germania) (reprezentant: M. Wolter, lawyer)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura în fața camerei de recurs: Tequilas del Señor S A de CV (Guadalajara, Mexic)

Concluziile reclamantei

- anularea deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 7 martie 2007 din cauza R 1285/2005-1;

- obligarea Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă.

Motivele și principalele argumente

Persoana care solicită înregistrarea mărcii comunitare: Tequilas del Señor SA de CV (Guadalajara, Mexic).

Marca comunitară vizată: marca figurativă comunitară „TEQUILA GOLD Sombrero Negro” pentru produse din clasa 33 — cererea nr. 2 722 122.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: Borco-Marken-Import Matthiesen GmbH & Co. KG.

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: mărcile figurative naționale conținând elementele verbale „SIERRA” și „CACTUS JACK SHOOTER”, precum și marca națională figurativă reprezentând un „sombrero roșu” pentru produse din clasa 33.

Decizia diviziei de opoziție: respinge opoziția.

Decizia camerei de recurs: respinge recursul.

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului.

Acțiune introdusă la 25 mai 2007 — Avon Products/OAPI (ANEW ALTERNATIVE)

(Cauza T-184/07)

(2007/C 170/65)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Avon Products, Inc. (New York, Statele Unite) (reprezentant: C. Heitmann-Lichtenstein, lawyer)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile reclamantei

- anularea deciziei Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 22 martie 2007 în cauza R 1471/2006-2;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: marca verbală „ANEW ALTERNATIVE” pentru produse din clasa 3 — cererea de înregistrare nr. 4 357 919

Decizia examinatorului: refuză înregistrarea

Decizia camerei de recurs: respinge recursul

Motivele invocate: încălcarea articolului 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul nr. 40/94 al Consiliului și a principiului egalității de tratament.

A acțiune introdusă la 29 mai 2007 — Calvin Klein Trademark Trust/OAPI — Zafra Marroquinos (CK CREACIONES KENNYA)

(Cauza T-185/07)

(2007/C 170/66)

Limba în care a fost formulată acțiunea: spaniola

Părțile

Reclamantă: Calvin Klein Trademark Trust (Delaware, Statele Unite) (reprezentanți: T. Andrade Boué, M. I. Lehmann Novo și A. Hernández Lehmann, abogados)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura în fața camerei de recurs: Zafra Marroquinos S.L.

Concluziile reclamantei

- anularea deciziei atacate din 29 martie 2007 din cauza R 314/2006-2
- respingerea înregistrării mărcii comunitare verbale nr. 3386604 CK CREACIONES KENNYA
- obligarea OAPI și a intervenienților la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Persoana care solicită înregistrarea mărcii comunitare: Zafra Marroquinos, S.L.

Marca comunitară vizată: marca verbală „CK CREACIONES KENNYA” pentru produse din clasele 18 și 25 (cererea nr. 3.386.604).

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: reclama.

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: în special marca figurativă comunitară „CK Calvin Klein” (marca nr. 66.712) pentru produse și servicii din clasele 3, 4, 8, 9, 14, 16, 20, 21, 24-27, 35 și 42 și mărcile naționale „CK” pentru produse din clasele 18 și 25.

Decizia diviziei de opoziție: respingerea opoziției.

Decizia camerei de recurs: respingerea recursului.

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatele (1) și (5) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 ⁽¹⁾, întrucât între mărcile în conflict există un risc de confuzie, iar marca „CK” are caracter notoriu.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară (JO 1994, L 11, p. 1).

A acțiune introdusă la 29 mai 2007 — Ashoka/OAPI (DREAM IT, DO IT!)

(Cauza T-186/07)

(2007/C 170/67)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Ashoka (Arlington, Statele Unite) (reprezentanți: A. Link și A. Jaeger-Lenz, lawyers)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile reclamantului

- anularea deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) din 15 martie 2007 (cauza R 635/2006-1);
- obligarea OAPI să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, cheltuielile de judecată efectuate de către reclamant.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: Marca verbală „DREAM IT, DO IT!” pentru servicii din clasele 35, 36, 41 și 45 — cererea nr. 3 844 792.

Decizia examinatorului: respinge cererea.

Decizia camerei de recurs: respinge recursul.

Motivele invocate: încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94 al Consiliului, întrucât marca a cărei înregistrare se solicită va fi percepută de către publicul relevant ca provenind de la o întreprindere privată, atât timp cât, în limbajul curent sau în practicile de comerț, aceasta nu a devenit denumirea uzuală a serviciilor la care se referă.

Acțiune introdusă la 28 mai 2007 — Fastweb/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-188/07)

(2007/C 170/68)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Fastweb SpA (reprezentanți: M. Merola, membru al serviciului juridic, T. Ubaldi, avvocato)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- anularea Deciziei Comisiei C (2006) 6634 final din 24 ianuarie 2007 privind ajutorul de stat C 52/2005 (fost NN 88/2005, fost CP 101/2004), în măsura în care califică drept ajutoare de stat ilegale și incompatibile cu piața comună în favoarea operatorilor de televiziune digitală terestră care oferă servicii de televiziune cu plată și în favoarea operatorilor de televiziune cu plată prin cablu, măsurile pe care Republica Italiană le-a instituit pentru achiziția subvenționată a decodoarelor digitale (articolul 1 din decizie);
- anularea deciziei Comisiei C(2006) 6634 final din 24 ianuarie 2007 în măsura în care obligă Republica Italiană să procedeze la recuperarea ajutoarelor declarate incompatibile de la beneficiari și în special de la reclamantă (articolele 2 și 3 din decizie);

- obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Decizia atacată în prezenta cauză este aceeași cu cea din cauza T-96/07 Telecom Italia Media/Comisie ⁽¹⁾.

În susținerea acțiunii sunt invocate următoarele motive:

- încălcarea articolului 87 alineatul (1) CE, motivarea insuficientă și abținerea de la investigare în privința calificării măsurilor ca ajutor de stat. Reclamanta susține în special că măsurile respective nu constituie un ajutor de stat întrucât nu presupun un transfer de resurse de stat în favoarea presupușilor beneficiari și nu le atribuie acestora un avantaj selectiv în dauna concurenților.
- încălcarea articolului 87 alineatul (1) CE, motivarea contradictorie și insuficientă în ceea ce privește stabilirea și existența avantajului economic în favoarea presupușilor beneficiari ai ajutorului. Reclamanta subliniază că evaluarea făcută de către Comisie în ceea ce privește identificarea formei ajutorului și, prin urmare, a avantajului economic de care s-ar fi bucurat presupușii beneficiari ai ajutorului, este afectată de caracterul nu doar vădit contradictoriu, ci și insuficient al motivării. Decizia este de asemenea viciată în măsura în care se omite să se demonstreze în ce mod subvențiile acordate consumatorilor pentru achiziționarea decodoarelor au determinat conferirea necesară, automată și sigură a unui avantaj economic în favoarea presupușilor beneficiari ai măsurilor.

- motivarea defectuoasă în ceea ce privește cuantificarea ajutorului care trebuie recuperat de la beneficiari, precum și ilegalitatea ordinului de recuperare, pentru încălcarea normelor tratatului în privința ajutoarelor de stat și a articolului 14 din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999. Conform susținerilor reclamantei, cuantificarea avantajului care ar fi fost conferit presupușilor beneficiari ai măsurilor propuse de Comisie nu se bazează pe o motivare adecvată și presupune exercitarea unei competențe care depășește competențele atribuite Comisiei de Tratatul CE sau de Regulamentul de procedură în materie de ajutoare.
- ilegalitatea ordinului de recuperare, în măsura în care este afectat *ab origine* de imposibilitatea absolută și obiectivă de punere în aplicare, precum și motivarea defectuoasă și încălcarea articolului 14 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999, precum și a principiului proporționalității.

⁽¹⁾ JO L 117, 29.5.2007, p. 32.

Acțiune introdusă la 4 iunie 2007 — Comité de défense de la viticulture charentaise/Comisia Comunităților Europene**(Cauza T-192/07)**

(2007/C 170/69)

*Limba de procedură: franceza***Părțile**

Reclamant: Comité de défense de la viticulture charentaise (Sainte-Sévère, Franța) (reprezentant: C.-E. Gudín, avocat)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantului

- anularea deciziei Comisiei nr. SG-Grefa (2007) D/202076 din 3 aprilie 2007 adresată reprezentantului reclamantului și, pe cale de consecință, declararea ca nul a actului atacat în prezenta acțiune;
- declararea ca nulă și neavenită a întregii decizii a Comisiei prin care aceasta respinge plângerea reclamantului.

Motivele și principalele argumente

Prin decizia din 3 aprilie 2007, Comisia a decis să nu dea curs plângerii reclamantului privind pretinsa încălcare a articolului 81 CE de către Institut National des Appellations d'Origine (INAO) din Franța și pretinsa încălcare a articolelor 81 CE și 82 CE de către marilor comercianți de rachiu de coniac (cauza COMP/38863/B2 — MODEF). Prin prezenta acțiune, reclamantul solicită anularea deciziei menționate.

În susținerea acțiunii sale, reclamantul invocă trei motive.

Primul motiv se întemeiază pe o pretinsă necompetență a membrului Comisiei care a semnat actul atacat, atunci când a semnat acest act „pentru Comisie”.

În al doilea rând, reclamantul arată că decizia nu ar suficient motivată deoarece, în scrisoarea de respingere a plângerii, Comisia nu ar răspunde la toate elementele prezentate de reclamant.

Prin cel de al treilea motiv, reclamantul susține că plângerea nu ar fi fost examinată cu suficientă seriozitate de către Comisie.

Acțiune introdusă la 5 iunie 2007 — Górażdże Cement/Comisia Comunităților Europene**(Cauza T-193/07)**

(2007/C 170/70)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamantă: Górażdże Cement S.A. (Chorula, Polonia) (reprezentanți: R. Forbes, Solicitor și P. Muñiz, lawyer)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei contestate;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta invocă cinci motive în temeiul cărora trebuie anulată decizia Comisiei din 26 martie 2007 de respingere a planului național de alocare (denumit în continuare „PNA”) privind alocarea cotelor de emisie de gaze cu efect de seră, notificat de Polonia în conformitate cu Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului (¹) (denumită în continuare „directiva”):

- a) Reclamanta susține că decizia contestată încalcă articolul 9 alineatul (3) din directivă întrucât o decizie negativă nu putea fi adoptată decât într-un termen de trei luni de la notificarea PNA. Reclamanta susține în continuare că s-a întemeiat pe încrederea legitimă în faptul că orice decizie de respingere ar fi trebuit să fie adoptată într-un termen de trei luni și că PNA ar trebui considerat ca fiind acceptat la expirarea acestuia.
- b) Reclamanta susține că decizia contestată este contrară articolelor 9 alineatul (3) și 11 alineatul (2) din directivă întrucât limitează tipul de modificări ce pot fi propuse de statul membru în cauză și, în special, întrucât ar împiedica operarea unor modificări ale numărului total de cote. Cu toate acestea, potrivit reclamantei, directiva nu limitează posibilitatea statelor membre de a propune modificări.
- c) Potrivit reclamantei, decizia contestată afectează competența statului membru întrucât are ca rezultat stabilirea efectivă de către Comisie, în mod unilateral, a conținutului final al PNA. Aceasta încalcă împărțirea competențelor prevăzută de articolele 9 și 11 din directivă, precum și articolul 10 CE privind principiul cooperării loiale.

- d) În plus, reclamanta susține că decizia contestată a aplicat în mod greșit criteriile 2 și 3 din anexa III la directivă întrucât nu s-a întemeiat pe cele mai reprezentative valori privind emisiile, ceea ce a dus la o greșită evaluare a faptelor.
- e) n final, reclamanta susține că decizia contestată a încălcat articolul 30 alineatul (2) litera (i) și criteriul 1 din anexa III la directivă întrucât nu a luat în considerare situația specială a Poloniei în calitate de nou stat membru și a stabilit obligații mai stricte decât cele impuse în temeiul Protocolului de la Kyoto.

(¹) Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului (JO L 275, p. 32).

Acțiune introdusă la 5 iunie 2007 — Lafarge Cement S.A./ Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-195/07)

(2007/C 170/71)

Limba de procedură: poloneza

Părțile

Reclamantă: Lafarge Cement S.A. (reprezentanți: P. K. Rosiak, radca prawny oraz și F. Puel, avocat)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- anularea deciziei Comisiei din 26 martie 2007 privind planul național de alocare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră, notificat de Polonia în conformitate cu Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta solicită anularea deciziei Comisiei Europene C (2007) 1295 final din 26 martie 2007 privind planul național de alocare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră notificat de către Polonia în conformitate cu Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului (¹) prin care Comisia a decis că anumite aspecte din planul național polonez de alocare a cotelor de emisie de CO₂ pentru perioada 2008-2012, notificat Comisiei la 30 iunie 2006, nu sunt compatibile cu articolul 9 alineatele (1) și (3), articolul 10 și articolul 13 alineatul (2), precum și cu criteriile menționate în anexa III din Directiva 2003/87/CE. Decizia atacată reduce cu 26,7 % limita maximă a emisiei de dioxid de carbon pentru anii 2008-2012 în raport cu limita propusă de Polonia prin planul național de alocare a cotelor de emisie notificat Comisiei.

În sprijinul acțiunii sale, reclamanta invocă faptul că decizia atacată a fost luată după expirarea termenului de trei luni prevăzut la articolul 9 alineatul (3) din Directiva 2003/87/CE. În consecință, reclamanta consideră că la 26 martie 2007 Comisia nu avea dreptul să ia decizia atacată sau, procedând astfel, în cel mai bun caz a încălcat o condiție esențială de procedură.

În al doilea rând, reclamanta reproșează Comisiei faptul de a fi încălcat primul și al doilea criteriu din anexa III la Directiva 2003/87/CE, prin reducerea fără motiv a alocării cotelor de emisie elaborate de Polonia la un nivel sensibil inferior față de cel notificat inițial care era conform cu obligațiile acceptate de Polonia în temeiul Protocolului de la Kyoto.

De asemenea, reclamanta susține că prin luarea deciziei atacate, Comisia a încălcat dispozițiile articolului 9 alineatul (3) coroborate cu articolul 11 alineatul (2) din Directiva 2003/87/CE, precum și principiul încrederii legitime și cel al cooperării, întrucât, în loc de a pune în aplicare competențele limitate care figurează la articolul 9 alineatul (3) din Directiva 2003/87/CE, aceasta a aplicat, în decizia atacată, fără a ține cont de metodologia prevăzută în PNAQ II, propria sa metodologie pentru a determina cota de emisie medie anuală maximă atribuită Poloniei și a impus-o acestuia din urmă folosindu-se fără drept de o competență conferită de directivă statului membru. Conform reclamantei, Comisia a încălcat principiul cooperării între instituțiile comunitare și organele statelor membre prin neinformarea Poloniei cu privire la aplicarea unui model economic propriu înainte de adoptarea deciziei atacate, ceea ce a privat Polonia și întreprinderile interesate de posibilitatea de a formula observații cu privire la utilitatea acestuia și eventual de a pune sub semnul întrebării datele și principiile care stau la baza deciziilor Comisiei.

În al patrulea rând, reclamanta invocă faptul că al treilea criteriu care figurează în anexa III la Directiva 2003/87/CE a fost încălcat de Comisie prin aplicarea, în decizia atacată, a unor date perimate privind majorarea prevăzută a PNB, întemeindu-se pe date de o natură prea generală pentru a calcula indicele de emisie de CO₂ și reducând în mod arbitrar nivelul anual de emisie de CO₂ cu un procent suplimentar de 2,5 %.

În sfârșit, reclamanta susține că decizia atacată nu este motivată suficient și încalcă astfel articolul 253 CE.

(¹) Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului (JO L 275, p. 32).

Motivele și principalele argumente ale acțiunii sunt identice cu cele din cauza T-195/07.

(¹) Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului (JO L 275, p. 32).

Acțiune introdusă la 5 iunie 2007 — Dykerhoff Polska/ Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-196/07)

(2007/C 170/72)

Limba de procedură: poloneza

Părțile

Reclamantă: Dykerhoff Polska sp. z o.o. (reprezentanți: P.K. Rosiak, radca prawny oraz F. Puel, adwokat)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- anularea deciziei Comisiei din 26 martie 2007 privind planul național de alocare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră, notificat de către Polonia în conformitate cu Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta solicită anularea deciziei Comisiei Europene C (2007) 1295 final din 26 martie 2007 privind planul național de alocare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră notificat de către Polonia în conformitate cu Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului (¹), și prin care Comisia a constatat că anumite aspecte din planul național polonez de alocare a cotelor de emisie de CO₂ pentru perioada 2008-2012, notificat Comisiei la 30 iunie 2006, nu sunt compatibile cu articolul 9 alineatul (1) și (3), articolul 10 și articolul 13 alineatul (2), precum și cu criteriile din anexa III a Directivei 2003/87/CE. Decizia atacată reduce cu 26,7 % limita maximă a emisiei de CO₂ pentru perioada 2008-2012 în raport cu limita propusă de Polonia prin planul național de alocare a cotelor de emisie notificat Comisiei.

Acțiune introdusă la 5 iunie 2007 — Grupa Ożarów/ Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-197/07)

(2007/C 170/73)

Limba de procedură: poloneza

Părțile

Reclamantă: Grupa Ożarów S.A. (reprezentanți: P.K. Rosiak, radca prawny și F. Puel, adwokat)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantului

- anularea deciziei Comisiei din 26 martie 2007 privind planul național de alocare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră, notificat de Polonia în conformitate cu Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta solicită anularea deciziei Comisiei Europene C (2007) 1295 final din 26 martie 2007 privind planul național de alocare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră notificat de către Polonia în conformitate cu Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului (¹), prin care Comisia a decis că anumite aspecte din planul național polonez de alocare a cotelor de emisie de CO₂ pentru perioada 2008-2012, notificat Comisiei la 30 iunie 2006, nu sunt compatibile cu articolul 9 alineatele (1) și (3), articolul 10 și articolul 13 alineatul (2), precum și cu criteriile menționate în anexa III din Directiva 2003/87/CE. Decizia atacată reduce cu 26,7 % limita maximă a emisiei de dioxid de carbon pentru anii 2008-2012 în raport cu limita propusă de Polonia prin planul național de alocare a cotelor de emisie notificat Comisiei.

Motivele și principalele argumente ale acțiunii sunt identice cu cele din cauza T-195/07.

(¹) Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului (JO L 275, p. 32).

Acțiune introdusă la 5 iunie 2007 — Cementownia „Warta”/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-198/07)

(2007/C 170/74)

Limba de procedură: poloneza

Părțile

Reclamantă: Cementownia „Warta” S.A. (reprezentanți: P.K. Rosiak radca prawny oraz F. Puel, adwokat)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- anularea deciziei Comisiei din 26 martie 2007 privind planul național de alocare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră, notificat de către Polonia în conformitate cu Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta solicită anularea deciziei Comisiei Europene C (2007) 1295 final din 26 martie 2007 privind planul național de alocare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră notificat de către Polonia în conformitate cu Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului (¹), prin care Comisia a constatat că anumite aspecte din planul național polonez de alocare a cotelor de emisie de CO₂ pentru perioada 2008-2012, notificat Comisiei la 30 iunie 2006, nu sunt compatibile cu articolul 9 alineatele (1) și (3), articolul 10 și articolul 13 alineatul (2), precum și cu criteriile din anexa III a Directivei 2003/87/CE. Decizia atacată reduce cu 26,7 % limita maximă a emisiei de CO₂ pentru perioada 2008-2012 în raport cu limita propusă de Polonia prin planul național de alocare a cotelor de emisie notificat Comisiei.

Motivele și principalele argumente ale acțiunii sunt identice cu cele din cauza T-195/07.

(¹) Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului (JO L 275, p. 32).

Acțiune introdusă la 5 iunie 2007 — Cementownia „Odra”/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-199/07)

(2007/C 170/75)

Limba de procedură: poloneza

Părțile

Reclamantă: Cementownia „Odra” S.A. (reprezentanți: P. K. Rosiak, radca prawny oraz F. Puel, adwokat)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- anularea deciziei Comisiei din 26 martie 2007 privind planul național de alocare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră, notificat de către Polonia în conformitate cu Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta solicită anularea deciziei Comisiei Europene C (2007) 1295 final din 26 martie 2007 privind planul național de alocare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră notificat de către Polonia în conformitate cu Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului (¹), prin care Comisia a constatat că anumite aspecte din planul național polonez de alocare a cotelor de emisie de CO₂ pentru perioada 2008-2012, notificat Comisiei la 30 iunie 2006, nu sunt compatibile cu articolul 9 alineatele (1) și (3), articolul 10 și articolul 13 alineatul (2), precum și cu criteriile din anexa III a Directivei 2003/87/CE. Decizia atacată reduce cu 26,7 % limita maximă a emisiei de CO₂ pentru perioada 2008-2012 în raport cu limita propusă de Polonia prin planul național de alocare a cotelor de emisie notificat Comisiei.

Motivele și principalele argumente ale acțiunii sunt identice cu cele din cauza T-195/07.

(¹) Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului (JO L 275, p. 32).

Acțiune introdusă la 5 iunie 2007 — Cemex Polska/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-203/07)

(2007/C 170/76)

Limba de procedură: poloneza

Părțile

Reclamantă: Cemex Polska sp.z o.o. (reprezentanți: F. Puel și M. Szpunar, adwokaci)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- anularea deciziei Comisiei din 26 martie 2007 privind planul național de alocare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră, notificat de către Polonia în conformitate cu Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta solicită anularea deciziei Comisiei Europene K (2007) 1295, în ultima sa formă din 26 martie 2007, privind planul național de alocare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră, notificat de către Polonia în conformitate cu Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului (¹), și prin care Comisia a constatat că anumite aspecte din planul național polonez de alocare a cotelor de emisie de CO₂ pentru perioada 2008-2012, notificat Comisiei la 30 iunie 2006, nu sunt compatibile cu articolul 9 alineatele (1) și (3), articolul 10 și articolul 13 alineatul (2), precum și cu criteriile din anexa III a Directivei 2003/87/CE. Decizia atacată reduce cu 26,7 % limita maximă de emisie de CO₂ pentru perioada 2008-2012 în raport cu limita propusă de Polonia prin planul național de alocare a cotelor de emisie notificat Comisiei.

Motivele acțiunii și principale argumente sunt identice cu cele din cauza T-195/07.

(¹) Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului (JO L 275, p. 32).

Acțiune introdusă la 4 iunie 2007 — Republica Italiană/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-204/07)

(2007/C 170/77)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Republica Italiană (reprezentant: Paolo Gentili, Avvocato dello Stato)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- anularea notei nr. 03059 din 26 martie 2007 a Comisiei Europene, Direcția Generală Politică Regională — Programe și proiecte în Cipru, Grecia, Ungaria, Italia, Malta și Țările de Jos, având ca obiect POR Sardinia 2000-2006 (nr. CCI 1999 IT 16 1PO 010) — Plăți ale Comisiei diferite de suma solicitată;
- anularea notei nr. 04718 din 14 mai 2007 a Comisiei Europene, Direcția Generală Politică Regională — Programe și proiecte în Cipru, Grecia, Ungaria, Italia, Malta și Țările de Jos, având ca obiect POR Sardinia 2000-2006 (nr. CCI 1999 IT 16 1PO 010) — Plăți ale Comisiei diferite de suma solicitată;
- precum și anularea tuturor actelor conexe și prealabile și, în consecință, obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Motivele și principalele argumente sunt cele invocate în cauza T-345/04, Republica Italiană/Comisia (¹).

(¹) JO C 262, 23.10.2004, p. 55.

Acțiune introdusă la 4 iunie 2007 — Italia/Comisia Comunităților Europene**(Cauza T-205/07)**

(2007/C 170/78)

*Limba de procedură: italiana***Părțile**

Reclamantă: Republica Italiană (reprezentant: P. Gentili, Avvocato dello Stato)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- anularea apelului pentru exprimarea interesului în vederea constituirii unei liste de candidați care vor putea fi recrutați ca agenți contractuali pentru efectuarea de diverse sarcini în cadrul instituțiilor și agenților comunitare, EPSO/CAST/EU/27/07, publicat numai în limbile engleză, franceză și germană pe pagina de internet a EPSO <http://europa.eu/epso/cast27/call> în data de 27 martie 2007.

Motivele și principalele argumente

Motivele și principalele argumente sunt similare cu cele invocate în cauza T-156/07, Spania/Comisie.

Acțiune introdusă la 12 iunie 2007 — Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware/Consiliul Uniunii Europene**(Cauza T-206/07)**

(2007/C 170/79)

*Limba de procedură: franceza***Părțile**

Reclamantă: Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware Co., Ltd (reprezentanți: J.-F. Bellis, avocat, și G. Vallera, Barrister)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile reclamantei

- anularea taxei antidumping impusă reclamantei prin Regulamentul (CE) nr. 452/2007 al Consiliului de impunere a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii aplicate la importurile de mese de călcat originare din Republica Populară China și din Ucraina;
- obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

La 23 aprilie 2007, Consiliul a adoptat, la propunerea Comisiei, Regulamentul (CE) nr. 452/2007 de impunere a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii aplicate la importurile de mese de călcat originare din Republica Populară China și din Ucraina ⁽¹⁾. Prin regulamentul menționat, care face obiectul prezentei acțiuni, se impune reclamantei taxa antidumping.

În acțiunea sa, reclamanta pretinde că taxa definitivă care i-a fost impusă este nelegală în măsura în care propunerea de măsuri definitive adresată Consiliului de către Comisie, pe care se întemeiază regulamentul atacat, este alterată de două vicii.

În primul rând, reclamanta arată că propunerea transmisă Consiliului de către Comisie nu s-a întemeiat pe concluziile definitive la care a ajuns Comisia, ci pe concluziile provizorii. Reclamanta susține că în mod eronat a interpretat Comisia articolul 2 alineatul (7) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 384/96 ⁽²⁾ ca interzicându-i să rectifice în cursul anchetei stabilirea inițială a statutului unei întreprinderi în vederea acestei dispoziții. Reclamanta pretinde deci că propunerea Comisiei privind măsurile definitive este viciată printr-o eroare manifestă de drept.

În plus, reclamanta arată că propunerea de măsuri definitive este viciată printr-o încălcare a formelor substanțiale în măsura în care a fost adoptată prin încălcarea dreptului la apărare și a articolului 20 alineatul (5) din Regulamentul nr. 384/96. În susținerea acestui motiv, reclamanta arată că propunerea Comisiei a fost trimisă la Consiliu chiar înaintea expirării termenului pentru depunerea observațiilor sale cu privire la informarea finală revizuită pe care s-a întemeiat propunerea.

⁽¹⁾ JO 2007, L 109, p.12.

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 384/96 al Consiliului din 22 decembrie 1996 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene, JO 1996, L 56, p. 1, modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 2117/2005, JO L 340, p. 17.

TRIBUNALUL FUNCȚIEI PUBLICE AL UNIUNII EUROPENE

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua)
din 14 iunie 2007 — De Meerleer/Comisia Comunităților
Europene

(Cauza F-121/05) ⁽¹⁾

(Funcție publică — Funcționari — Concurs general — Nead-
mitere la probele scrise — Experiență profesională — Obli-
gație de motivare — Comunicarea deciziei juriului — Cerere
de reexaminare)

(2007/C 170/80)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Michel De Meerleer (Ophain-Bois-Seigneur-Isaac,
Belgia) (reprezentant: E. Boigelot, avocat)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: C.
Berardis-Kayser et K. Herrmann, agenți)

Obiectul

Anularea deciziilor juriului concursului EPSO/A/19/04 de a nu
reține candidatura pârâtului și de a nu se pronunța cu privire la
cererea sa de reexaminare, pe de o parte, și o cerere de despăgu-
bire, pe de altă parte.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă fiecare parte să suporte propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 60, 11.3.2006, p. 52.

Acțiune introdusă la 18 mai 2007 — Tzirani/Comisia
Comunităților Europene

(Cauza F-46/07)

(2007/C 170/81)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Maria Tzirani (Bruxelles, Belgia) (reprezentant: E.
Boigelot, avocat)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- anularea deciziei adoptate de Comisie la 30 august 2006 de
numire a domnului X în postul de director al Direcției
„Statutul funcționarilor: politică, gestiune și consiliere” din
Direcția generală „Administrație și Personal” și prin urmare
de respingere a candidaturii reclamantei la acest post;
- obligarea pârâtei la plata, cu titlu de despăgubiri pentru
prejudiciul material și moral suferit și pentru prejudiciul
adus carierei reclamantei, a unei sume de 25 000 de euro,
suplimentată cu o rată a dobânzii de 7 % pe an începând cu
29 noiembrie 2006, data reclamației;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

După ce a solicitat și a obținut, în cauza T-45/04 ⁽¹⁾, anularea
deciziei Comisiei din 21 ianuarie 2003 de numire a domnului X
în postul menționat mai sus, reclamanta contestă în prezent
legitimitatea procedurii prin care, după această anulare, Comisia
a numit din nou aceeași persoană în postul respectiv.

În susținerea acțiunii sale, reclamanta invocă în primul rând
încălcarea articolului 233 CE, în măsura în care Comisia nu ar fi
 luat măsurile necesare pentru executarea hotărârii Tribunalului
de Primă Instanță. Într-adevăr, potrivit reclamantei, procedura ar
fi trebuit redeschisă nu doar în stadiul final al interviului cu
comisarul, ci chiar din stadiul evaluării eligibilității candidaților
cu privire la criteriile stabilite în anunțul pentru ocuparea unui
post vacant.

Reclamanta invocă în plus încălcarea articolelor 7, 14, 29 și 45 din Statutul funcționarilor Comunităților Europene, nerespectarea mai multor principii generale de drept, precum și existența unui abuz de putere.

(¹) Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 4 iulie 2006, Tzirani/Comisie (nepublicată încă în Recueil).

Acțiune introdusă la 21 mai 2007 — Behmer/Parlamentul European

(Cauza F-47/07)

(2007/C 170/82)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Joachim Behmer (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis și E. Marchal, avocats)

Pârât: Parlamentul European

Concluziile reclamantului

- declararea ilegalității deciziei Biroului Parlamentului cu privire la „politica de promovare și de programare a carierelor” din 6 iulie 2005 și a „măsurilor de aplicare privind atribuirea de puncte de merit și promovarea” din 25 iulie 2005;
- anularea deciziei autorității împuternicite să facă numiri (AIPN) de a nu-l promova pe reclamant la gradul A*13, în vigoare de la 1 ianuarie 2005 în cadrul exercițiului de promovare 2005;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamantul, funcționar al Parlamentului European de gradul AD 12, în prezent vicepreședinte al Uniunii Sindicale Luxemburg, invocă în primul rând ilegalitatea deciziilor la care se face referire la prima linie de mai sus, pe care le consideră dispoziții generale de aplicare în sensul articolului 110 din Statutul funcționarilor Comunităților Europene (denumit în continuare „statutul”), a căror adoptare ar fi trebuit să urmeze deci procedura stabilită la acel articol.

În plus, reclamantul invocă încălcarea articolului 45 din statut, a principiilor dreptului la carieră, egalității de tratament, obligației

de motivare, precum și existența unei erori vădite de apreciere. În special, acesta arată că, după anularea deciziei de acordare a 2 puncte de merit, ca urmare a cererii sale, administrația ar fi trebuit să îl promoveze la gradul AD 13.

În cele din urmă, reclamantul susține că a făcut obiectul unei discriminări pe temeiul activității sale de reprezentant al personalului, cu încălcarea articolului 1d și a articolului 24b din statut, a articolului 1 al șaselea paragraf din anexa II la statut, precum și a articolului 17 din Acordul-cadru între Parlamentul European și organizațiile sindicale sau profesionale ale personalului instituției din 12 iulie 1990.

Acțiune introdusă la 30 mai 2007 — Bui Van/Comisia Comunităților Europene

(Cauza F-51/07)

(2007/C 170/83)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Philippe Bui Van (Hettange Grande, Franța) (reprezentanți: S. Rodrigues și R. Albelice, avocats)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantului

- anularea deciziei autorității împuternicite să facă numiri (AIPN) din 5 martie 2007 de respingere a contestației reclamantului;
- anularea deciziei directorului general al Centrului Comun de Cercetare din 4 octombrie 2006, în măsura în care aceasta schimbă încadrarea reclamantului în gradul AST 3, treapta 2, după ce inițial, reclamantul a fost încadrat în gradul AST 4, treapta 2;
- precizarea, către AIPN, a efectelor pe care le presupune anularea deciziilor atacate și, în special, încadrarea în gradul AST 4, treapta 2, retroactivitatea numirii în gradul AST 4, treapta 2 de la data intrării în funcție, a efectelor în privința diferenței de renumerație și a dobânzilor de întârziere pentru plata acestei diferențe, precum și a efectelor în privința promovării;
- acordarea către reclamant a sumei simbolice de un euro simbolic pentru repararea prejudiciului moral suferit;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamantul, care a reușit la concursul general EPSO/B/23/04 ⁽¹⁾ în vederea constituirii unei liste de rezervă pentru recrutări ulterioare de asistenți tehnici de gradul B5/B4, a fost numit ca funcționar stagiar după intrarea în vigoare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 723/2004 al Consiliului din 22 martie 2004 de modificare a Statutului funcționarilor Comunităților Europene precum și a regimului aplicabil celorlalți agenți ai acestor comunități ⁽²⁾. O primă decizie din 28 iunie 2006, prin care reclamantul a fost încadrat în gradul AST 4, a fost revocată și înlocuită cu decizia atacată, prin care a fost încadrat în gradul AST 3.

În susținerea acțiunii sale, reclamantul invocă, în primul rând, încălcarea principiului egalității de tratament și al nediscrimi-

nării, în special, prin aceea că anumiți colegi ai săi care au fost și ei retrogradați, au redobândit gradul AST 4 în urma procedurii precontencioase.

Reclamantul invocă și existența unei erori manifeste de apreciere precum și încălcarea principiilor securității juridice și protecției încrederii legitime. În special, reclamantul consideră că decizia din 28 iunie 2006 nu a fost revocată într-un termen rezonabil.

⁽¹⁾ JO C 81 A, 31.3.2004, p. 17.

⁽²⁾ JO L 124, 27.4.2004, p. 1.